

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

58

JOI 6 IULIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

STEAUA – CÎȘTIGĂTOARE A „CUPEI ROMÂNIEI”

UNIVERSITATEA CLUJ – CAMPIONĂ DE JUNIORI

D I N
S U M A R

Pagina 3:

FĂRĂ CLUBURI PUTERNICE
NU POATE FI VORBA
DE UN FOTBAL VIGUROS

Pagina 5:

INTERVIU
CU PREȘEDINTELE F. I. F. A.,
SIR STANLEY ROUS

Pagina 12:

RAPID – BOTEV PLOVDIV
ȘI STEAUA – F. C. AUSTRIA
ÎN C. C. E. ȘI CUPA CUPELOR

FĂRĂ CLUBURI PUTERNICI

NU POATE FI VORBA DE UN FOTBAL VIGUROS

Socotim că a venit momentul să încercăm să găsim soluțiile cele mai bune, soluțiile de maximă eficacitate spre a restructura fotbalul nostru, căruia i s-au dezvăluit aștea semne de slăbiciune în ultima perioadă de timp. Ritmul în care avansează sportul nr. 1 în lume, modalitatea de a privi lucrurile în fotbalul actual, complexitatea obligațiilor pretinse de prezența pe planul internațional, toate acestea impun organizării fotbalistice pretenții peste care nu se poate trece. A crede că mai poți conta astăzi în eșalonul performanței fotbalistice printr-o activitate a întâmplării, fără continuitate, încredințată hazardului și bunăvoinței momentane, reprezintă o naivitate pe care — am văzut bine — realitatea nu o iartă.

Forța de a crea, forța de a putea rezista unor șocuri de care nimeni n-a fost absolvit pînă acum (la un nivel sau altul), forța de a respinge accidentele și de a reveni, n-o poate furniza în fotbalul modern, în fotbalul devenit scenă de producție mondială, decât CLUBUL, CLUBUL ÎN ADEVĂRATUL SENS AL CUVINTELULUI. Elocvența exemplarelor ne tentează să vă rugăm a vă gândi o clipă: există vreun fotbal mare, fără cluburi (și ne referim la momentele de apogeu și nu numai la ele), de prestigiu, puternice, înmănușind nu numai valoroase competențe ci și tradiții de zeci de ani, transmise din generație în generație? Uruguayul a avut dintotdeauna, ca eșaloane ale forței și marilor performanțe din preajma lui 1930 și din 1930 încoace, un Penarol sau un Nacional și aceste vechi cluburi n-au plecat drap-

lul victoriilor mondiale nici acum; în Italia o Ambroziana-Inter, un Juventus sau o Bologna se confundă de decenii cu victoriile „squadrei azzurra” și chiar și astăzi (controlați numai apartenența — de club — a jucătorilor trimiși la București) n-au părăsit plutonul celor mai redutabile cluburi ale peninsulei; în Uniunea Sovietică cluburile vechi și redutabile, obișnuind generațiile să vină acolo spre a face fotbal — Dinamo Moscova sau Spartak Moscova, n-au încetat să fie rezervoare pentru echipele naționale sau să reprezinte ele înșile nuclee ale fotbalului de performanță; Botafogo, Santos, Palmeiras, Flamengo, Sao Paulo — iată un mănunchi de cluburi braziliene cunoscute pe multe meridiane. Și am putea continua enumerările dar asta ne-ar îndepărta de subiectul acestor rânduri. Și acesta este...

NECESITATEA ÎNTĂRIRII CLUBURILOR NOASTRE

Pe hîrtie, în dosare cuprinzînd regulamente de funcționare, ca nume în clasamentele campionatelor avem și noi o serie de cluburi. Multe dintre ele au o tradiție respectabilă, unele au și făcut pași spre a organiza în stil propriu fotbalul în sinul lor. Am putea aminti de Dinamo București, de Rapid, de Steaua, de Petrolul și aici ar cam trebui să ne oprim. Pentru că pe de o parte nici la cele citate nu poate fi vorba de CLUBURI DE FOTBAL în adevăratul înțeles al cuvîntului, iar mai departe ne vom întîlni cu activități întîmplătoare, trăindu-și viața în razele victoriilor sau retrăgîndu-se, timid, în umbră, la cele dintîi insucese. O VIAȚĂ BAZATĂ

PE FORȚA ÎNCREDERII SPORTIVILOR ORAȘULUI, ÎNTRERINDERILOR DE CARE SÎNT LEGATE, O VIAȚĂ ÎN CARE MULE DE OAMENI CE SIMPATIZEAZĂ ECHIPA SĂ SE SIMTĂ LEGAȚI DE EA, IATĂ CE LIPSEȘTE CLUBURILOR NOASTRE. Defecțiunea rezidă și în imposibilitatea celor care activează, conduc, răspund de cluburile de fotbal, dar — în special — și într-o serie de defecțiuni de organizare care paralizază viața acestor cluburi. Oreduc aproape la zero și lipsesc fotbalul românesc de izvoare de energie, de forță, de talente și de morală, de o amplitudine pe care nici măcar nu o bănuim.

SUPORTERII —

O MARE FAMILIE

Pretutindeni în lume, cluburile sînt create de oameni care au iubit și iubesc o echipă. Cu timpul, aceste cluburi au crescut, dar au trebuit ani pentru aceasta. Simpatizanții nu au fost cucerii cu ușurință și sigur că s-au înregistrat și nenumărate eșecuri. La noi, situația este inversă. Există o pasiune, un interes, o dragoste pentru fotbal pe care minți pricepute și devotate sportului le-ar fi putut transforma în adevărate surse de progres pentru acest sport. Dar, din păcate, cluburile în loc să vină în întîmpinarea acestor mari iubitori de sport au crezut că aceștia trebuie să alege după ele. Ce mijloace există spre a-i atrage în viața fotbalului — și nu numai pentru cele 90 de minute de tribună și pentru discuțiile de pe strada principală a orașului? Zeci. Iată numai câteva dintre ele:

- abonamente cu prioritate la meciurile clubului;
- partide organizate în cinstea suporterei;

- insignele de onoare acordate celor mai vechi și mai devotați suporteri (în multe cluburi nu se găsesc nici măcar insignele ordinare, altele nici n-au confecționat vreodată așa ceva!);
- reuniuni săptămînale, mai ales în intreruperile de sezon cu jucătorii clubului, cu oaspeții sportivi ai clubului;
- reuniuni familiale, pe sezon, acele „baluri anuale” ale clubului, care — în multe orașe de peste hotare — sînt veritabile evenimente citadine;
- confecționarea cocardelor, a drapelului clubului;
- organizarea de excursii la meciurile clubului și nu numai la meciuri, ci și în scop exclusiv turistic;
- sărbătorirea celui mai vechi supporter, a celui mai înaintat de jocuri pentru marcarea înscrierii suporterei nr. 500, nr. 1000 și — de ce nu? — a suporterei nr. 5000;
- organizarea unui joc

anual, cu intrare gratuită pentru simpatizanții clubului;

- editarea unor fotografii, a unor pliante de prezentare a clubului, cu autografele jucătorilor, acordate cu prioritate suporterei;
- amenajarea la sediul clubului a unor săli de lectură, de jocuri (șah, tenis de masă, remi etc.) și a unor baruri - bufet, deschise numai suporterei clubului.

Dacă viața simpatizanților unui club se va petrece — pentru orele libere — cit mai aproape de club, în mod plăcut, instructiv și cu o permanentă grijă din partea gazdelor pentru oaspeții, cluburile vor porni în această nouă etapă a existenței lor, nu numai și cu o bază materială, dar — mai ales — cu una morală, indispensabilă spre a asigura drumul spre ajungerea în rîndul CLUBURILOR MARI.

AUTONOMIA ȘI ACEL

INEVITABIL „NERVUS RERUM”

Sigur că trebuie pornit în clădirea acestor veritabile cluburi de fotbal de la nivelul competițional cel mai înalt. După părerea noastră se poate pleca, în prima etapă, prin formarea unor asemenea cluburi la echipele de categoria A. Pot trăi aceste cluburi prin mijloace proprii? Își pot asigura ele veniturile de bază printr-o gospodărire pricepută a încasărilor, prin organizarea unei legături puternice club-suporter? DA, răspundem noi și iată pentru ce:

a) Noi ne bucurăm de o situație rar întâlnită în alte țări în privința stadioanelor, a amenajării sedielor, a existenței acestor „domicilii”. Cea mai mare parte a echipelor de categoria A

putea asigura un bilanț EXCEDENTAR, luînd în considerație obligațiile privind în totalitate prima echipă, pe acelea de juniori și copii, întreținerea bazei (stadioul Petrolul) și micul cheltuiel de investiție etc. CONDIȚIA ESTE CA CLUBURILE SĂ POATĂ BENEFICIA ÎN PROPORȚIE DE 80—90% DIN TOTALUL ÎNCASĂRILOR BRUTE. Situația actuală, cînd cluburile varsă aproape 40% din aceste încasări (pentru cazurile cînd sînt proprietare de teren) și peste 70% (cînd nu dispun de stadioane) duce în fapt la o formală plimbare de fonduri pentru că, pînă la urmă, organele UCFS restituie sub formă de subvenție acești bani, încasat

mitet director (eventual cu altă denumire), prezidat de o personalitate a orașului, vechi iubitor al fotbalului care — prin prestigiul său — va asigura un permanent echilibru și cadru disciplinar întregii activități. În comitetul de conducere a clubului trebuie angrenați tovarăși cu munci de răspundere, personalități marcante și, dintre ei, conducătorii direcții ai echipelor de seniori, juniori și copii.

Din ceea ce cunoaștem, din participarea la o serie de meciuri de peste hotare, știm că conducerile cluburilor reușesc să specializeze și să facă veritabile celebrități (la proporțiile problemei) din conducătorii echipelor. Președintele clubului și membrii comitetului director sînt oameni științi, competenți și obiectivi, legați de fotbal prin activitatea de zeci de ani, cum dovedeau și exemplele de la Strasbourg. Fiecare dintre secțiile echipelor este condusă de cîte unul dintre cei mai competenți membri ai comitetului director care păstrează ani și ani această funcție. La Internazionale, spre exemplu, de echipele de juniori se ocupă Saverio Casalena, fost fundaș al primei echipe în perioada anilor 1910—1912, care de 37 de ani, ÎN MOD VOLUNTAR, ONORIFIC, nu face decît să ajute pe responsabilii tehnici, plătiți, ai clubului. Și să credem că acest vechi supporter al clubului a realizat ceva în munca lui dacă ne reamintim că Be-

scrisori pe zi și posibil, după propria-i mărturisire, dacă pornesc răspunsuri la un sfert dintre ele. Se pot angrena oameni pasionați pentru așa ceva, se pot confecționa fotografii cu autografe ale jucătorilor, mici fanioane care, trimise o dată cu răspunsul, vor asigura și venituri în plus.

★ Secretul avansării unui club de fotbal pe calea satisfacțiilor, rezidă în două condițiuni:

1. realizarea unei priceputeri și complete organizări și administrări, garanție că clubul va avea totdeauna resurse materiale spre a face an de an mai multe și mai mari investiții, se va putea angaja în acțiuni de sportivă angajare;

2. respectarea cu strictețe a competențelor tehnice. Trebuie trasată o linie riguroasă a atribuțiilor membrilor clubului — animați totdeauna de bune intenții — dar care sînt gata să se transforme în „consilieri” direcți ai antrenorilor, în inspirați alcătuitori de formații.

Unor completări searbede, privitoare la respectul și libertatea ce trebuie asigurate activității tehnicienilor, le preferăm o declarație a președintelui lui Real Madrid, SANTIAGO BERNABEU, referitoare la antrenorul Munoz: „Noi, conducătorii clubului, nu cunoaștem fotbalul, vorbind din punctul de vedere al legilor antrenamentului și conducerii tehnice a unei echipe. Noi avem un an-

IN DEZBATERE PROBLEMELE FOTBALULUI ÎN DEZBATERE

sînt proprietare de stadioane, ceea ce reprezintă, din plecare, un mare avantaj.

b) Dintr-o sumară analiză financiară efectuată din pură curiozitate profesională la clubul Petrolul Ploiești am constatat că — fără să se bucure în nici un fel de avantajele organizării clubului suporterei și nici de acelea ale inițiativelor pentru contractarea meciurilor internaționale, a celor amicale și ale unor alte acțiuni care pot aduce fonduri însemnate — clubul Petrolul

în realitate din meciurile de fotbal.

c) La îndemina cluburilor mai există posibilități reale de a sporii încasările prin organizarea unor acțiuni specifice, pornind cu meciurile de sărbătorire ale celor mai vîrstnici jucători, ale celui mai vechi internațional din formație și mergînd pînă la programarea anuală a unor turnee — care pot ajunge tradiționale cu vremea — antrenînd prezența unor formații renumite de peste hotare (folosindu-se, pentru început, calea reciprocității) și din țară.

CUM SĂ PORNIM...

Formarea unor cluburi de fotbal de sine stătătoare presupune asigurarea unui schelet organizatoric minim, dar în stare să răspundă tuturor cerințelor. Iată, ca o completare a imaginii viitorului club de fotbal, mecanismul clubului francez Strasbourg:

- COMITET DE CONDUCERE — compus din 14 membri. (Președintele clubului — v-o spunem informativ — face parte din comitetul de conducere de 48 de ani!) Hotărîrile comitetului privesc numai viața organizatorică a clubului și nu se întînd și asupra celor de natură tehnică.
- SECRETARIATUL GENERAL — (actualul secretar de la Strasbourg este în funcție de 9 ani!); asigură toate sarcinile operative, pornind de la orga-

din, Cappellini, Facchetti — ajunși în prima formație — s-au numărat printre componenții echipelor de juniori de care el se îngrijește, în orele lui libere, fiind cofetar de profesie.

O grijă cu totul specială trebuie acordată clubului suporterei, constituit ca anexă a principalului club. Președintele acestui club va face parte din comitetul de conducere a clubului și, o dată pe an, adunarea generală a simpatizanților va fi informată asupra activității desfășurate și proiectelor clubului. Adunări informative pot fi organizate și mai des.

Noi neglijăm în mod inadmisibil activitatea de presă și publicitate, auxiliară fără de care nu se mai poate concepe niciăieri intrarea unui club în rîndul cluburilor de renume.

Fotografiile echipei, palmaresul și anuarul clubului, trimise în cît mai multe țări ale lumii, mai ales în preajma unor întîlniri internaționale, programele meciurilor, în fine, tot ce ține de această operațiune, care este cunoașterea cît mai largă a clubului, trebuie îndeplinit de sectorul presei din cadrul secretariatului. Se lasă totdeauna pe planul doi efectuarea corespondenței — în principal cu cît mai multe cluburi și, apoi, cu simpatizanții. Nu se poate concepe existența unui veritabil club fără această legătură directă cu zeci și sute de oameni care se interesează de echipele lui. Pircălab, de pildă, primește 30—40 de

renor care se bucură de întreaga încredere a conducerii clubului, care face bine ce face, care este un profesionist. Munca noastră constă în aceea ca meciul să se dispute la ora programată și în cele mai bune condițiuni, ca bugetul nostru să fie cît mai echilibrat, să încercăm să avem în formație jucătorii cei mai buni, la sugestia antrenorului, se înțelege. Noi sîntem doar amatori în fotbal, doar iubitori ai lui, Munoz este profesionistul, este omul de specialitate. Așa se face că alîm totdeauna formația numai la megafoanele stadionului”.

★ Cluburile de fotbal care ar fi tare bine dacă s-ar naște cît mai repede începînd cu categoria A, trebuie să se bucure de la înființare de o pronunțată libertate de acțiune — în cadrul planului general de funcționare a celui mai iubit sport din țara noastră.

Aceasta le-ar permite să utilizeze, spre prosperitatea lor, inepuizabilele resurse locale, să pună în valoare multe idei valoroase, originale, ce vor contribui la fortificarea nucleelor de bază care — cum o dovedește viața — au fost și vor rămîne cluburile de fotbal, dar cluburi în veritabilul sens al cuvîntului. Abia din acel moment putem pretinde, realmente, cluburilor „producție” selectă de jucători și, implicit, fotbal de calitate constantă, la nivel internațional.

Eftimie IONESCU

SĂ RESPECTE REGU- LAMENTUL

În două duminici consecutive, la 9 și 16 Iulie, campioanele regionale vor căuta să-și atingă ținta pentru care au luptat cu toată ardoarea un sezon întreg: promovarea în categoria C. Primele meciuri ale acestui pasionant baraj vor avea loc, așadar, peste câteva zile, după următorul program: Medicina Iași — Minerul Fundul Moldovei, SUT Galați — Știința Bacău, TUG București — Cimentul Medgidia, Chimia Tr. Măgurele — Metalul Pitești, Voința Oradea — UNIO Satu Mare, Gloria Bistrița — Știința Tg. Mures, Aurul Brad — UMT Timișoara, Minerul Motru sau Politehnica Brașov — Victoria Boboc (P.). Returul se va disputa săptămâna viitoare, după același program, dar pe terenul echipelor care se deplasează acum.

În vederea acestor jocuri, federația a luat o măsură foarte bună. Despre ce este vorba? Pentru a exclude orice motiv de contestație la aceste partide, ceea ce ar putea perturba desfășurarea programului, federația a procedat la verificarea regularității legitimei jucătorilor celor 17 participante la baraj. Rezultatul a fost de-a dreptul surprinzător, de natură să arunce o lumină urită asupra activității unor comisii regionale, organe locale ale federației, cu sarcini importante, printre care și aceea de a respecta și a face să fie respectate regulamentele în vigoare. Parte din ele (cum este cazul comisiilor din regiunile Cluj, Brașov, Floiești, Dobrogea etc.) se achită fără reproș de această sarcină. Altele însă, cum se va vedea, tratează cu o ușurință condamnată problema transferărilor, se lasă „duse” de jucători și echipe, închid ochii și-și depășesc atribuțiile, comișii greșeli grave care duc la neregularități flagrante.

Într-adevăr, recenta verificare a dus la concluzia că unele comisii regionale au operat transferări care nu cădeau în sarcina lor, cu încălcarea grosolană a regulamentului (printr-o descentralizare parțială, decisă acum câțiva ani, comisii regionale — sub controlul organelor UCFS de resort — au dreptul să rezolve cererile de transferare ale jucătorilor — și numai ale acestora — din cuprinsul regiunii respective). Or, la 7 din cele 17 echipe verificate au fost găsiți jucători dublu și chiar triplu (!) legitimați, precum și fotbalisti transferați din alte regiuni, operație pe care, prin regulament, numai federația avea dreptul s-o facă. Astfel, Medicina Iași a avut cinci jucători cu dublă legitimitate, Minerul Motru și SUT Galați câte doi jucători dublu legitimați, Știința Tg. Mures și Știința Bacău câte un fotbalist în această situație. Mai mult chiar, Stelian Ciobotaru (SUT Galați) mai avea două cartele de legitimitate (la Constructorul Urziceni și la Avântul Mânăsă din regiunea București)! De asemenea, la UMT Timișoara, Știința Galați și Minerul Motru a fost transferat neregular, de către comisii regionale, câte un jucător, iar la Voința Oradea patru provenind din alte regiuni. Și, bineînțeles, ca toți acești jucători au participat la campionatele regionale 1966-67, unii chiar la toate meciurile, și poate că ar fi continuat să joace fără această verificare...

Fără îndoială că de această gravă abatere de la regulamentul sint vovavați în principal jucătorii, care au asums atit provenienta lor din alte regiuni ca și legitimitatea lor la alte echipe, făcându-se pasibili de sancțiuni prevăzute pentru asemenea cazuri (anularea ultimei legitimități și suspendarea de la 6 luni la 2 ani), pe care sperăm că federația le-a și luat. Dar nu-i mai puțin adevărat că și secțiile de fotbal respective se fac vinovate de lipsă de control (dacă nu cumva au făcut-o cu bună știință) și, indiscutabil, comisii regionale vizate. Este inadmisibil ca o comisie locală să treacă peste prevederi regulamentare atit de precise și clare și, depășindu-și atribuțiile, să opereze ilegal transferări, la adăpostul — evident — și al unei lipse de control din partea organelor UCFS.

Faptele de mai sus ne fac să banuim câte lucruri similare nu ar fi descoperite în urma unui control general, nu parțial ca acum, asupra valabilității legitimei și transferării jucătorilor pe scară locală, și să-l și sugerăm federației, odată cu rediscutarea actualului mecanism de legitimitate și transferare. Faptele relate constituie un semn de alarmă.

P. G.

SĂ SE RENUNȚE LA LEGEA BÉRANGER!

Atit cît timpul îmi permite, vizionez cu mare plăcere jocurile de fotbal, de orice categorie ar fi. Dar nu de puține ori această plăcere mi s-a transformat într-un simțămînt amar, fiind nevoit să asist la scene de penibile atitudini ale fotbalistilor, petrecute în teren. Am fost, ca mulți alții, martorul ocular sau auditiv al injurărilor, lovirilor brutale, jignirilor reciproce, fapte care m-au impresionat neplăcut și m-au revoltat. În numeroase cazuri, am așteptat să aflu din presă măsuri drastice luate împotriva răpășilor, împotriva recalcitranților, fie ei jucători de categoriile A, B, C, de regiune sau raion, dar de fiecare dată am încercat deziluzia. Dintr-o rău înțelegătoare menire, comisia de disciplină a Federației a tratat abaterile fotbalistilor cu o exagerată clementă, făcînd uz de faimoasa „lege Béranger”, care INDULCESTE SANCTIUNEA CUVENITĂ ÎNTR-O AȘA MĂSURĂ ÎNCIT MAI DEGRABĂ INVITA LA RECIDIVA DECIT LA CURMAREA ACTELOR DE INDISCIPLINĂ. S-au petrecut zeci și zeci de cazuri în care fotbalisti certai cu bunul simț, cu etica sportivă, au fost scoși „basma curată” în virtutea acestei legi.

Cer, și nu numai eu, renunțarea definitivă la această metodă de cocoloșire a jucătorilor înrăiți. Comisia de disciplină, la diferite nivele, să-și facă simțit rolul educativ în înțelesul real al rațiunii pentru care au fost înființate.

POMPILIU PASCU
București

JUCĂTORUL — FACTOR ACTIV ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII

Tovarășul SILVIU MUSTAȚĂ din Turda ne-a trimis o amplă corespondență în care face o profundă analiză a fotbalului românesc, a lipsurilor existente în sinul acestuia, dovedind un fin și ascuțit spirit de observare. Cititorul nostru rezervă un capitol important atitudinii jucătorului față de pregătirea proprie. „Mi-aduc aminte — scrie tov. Mustață — cum fostul internațional Iulu Barațki, deși era socotit jucătorul nr. 1 al Rapidului, aceasta nu-l împiedica de a munci de unul singur la antrenamente câte 5-6 ore în șir, repetînd, pînă la epuizare, un anumit procedeu tehnic. Ce-l îndemna pe el, și pe alții alți mari fotbaliști ai țării noastre, la un asemenea efort ieșit din comun? Cred că numai convingerea că de munca sa, de strădania depusă la pregătire depind existența și gloria lui sportivă.

Cum muncește actualul fotbalist? Faptul că, bun sau nu, banii îi vin nu pe ceea ce dă el în fotbal ci ca urmare a unei înțelegeri nerealiste a rolului său în societate, îi deschide și-i dezvoltă gustul pentru lenevie, pentru o mediocritate condamnată, pentru un câștig obținut fără o muncă pe aceeași măsură.

În sprijinul acestei teze se pot da numeroase exemple. Eu am să redau doar cîteva însemnări pe care, deși nu sînt gazetare, le-am făcut la „marele” meci Petrolul — Rapid, din ultima etapă de campionat:

— Badea — 29 pase greșite, 15 stopuri la fel și nici un șut ca lumea;

— Jamalschi — 31 pase la adversar, 12 preluări greșite și 5 șuturi anapoda;

— Codreanu — 17 preluări defectuoase, 19 pase la adversar, un singur șut pe poartă;

— Năsturescu — 15 întirzieri în pasarea mingii, 8 stopuri greșite, 7 centrări, toate incorecte.

Cît privește pe Dumitriu II și Ion Ionescu, aceștia au greșit cît toți la un loc, incit mă întreb cum de li s-a mai acordat cîntea, să apară în fața italienilor.

Cu un asemenea „bagaj” tehnic individual, propriu din nefericire majorității covârșitoare a fotbalistilor noștri, mai pot fi puse în discuție chestiuni de tactică, sisteme și alte treburi din acestea de ordin teoretic?

O bună parte din succesul gorit o vād realizabilă numai din efortul personal al jucătorilor. Pentru a le veni în ajutor (nu știu cum se face, dar mereu trebuie să le venim noi în ajutor!) propun să se organizeze 2-3 tabere de vară pe o durată de circa 50 de zile, unde fotbalistii de categoria A să exerseze în comun sub supravegherea celor mai buni antrenori ai noștri. Actuala „Cupă de vară” să slujească doar scopului de depistare a elementelor tinere și dotate, prin disputarea ei pe reprezentative de regiuni alcătuite din jucători sub 21 de ani”.

DEPLINĂ CONSIDERAȚIE SUGESTIILOR PRIMITE DE LA IUBITORII FOTBALULUI

Referindu-se la problemele esențiale ale fotbalului nostru, asistentul universitar M. MAKȘAI din București, scoate în relief neajunsurile din activitatea desfășurată la nivelul echipelor de juniori, socotind că principala lacună constă în sistemul defectuos de desfășurare a actualului campionat național.

În acest sens, tov. Makșai face următoarele propuneri:

1. „Campionatul național de juniori să se desfășoare după un sistem nou și anume: Echipele noastre de juniori să fie clasificate în trei grupe mari, fiecare grupă avînd un campionat propriu:

● campionatul republican al centrelor de juniori;

● campionatul echipelor cluburilor de categoria A;

● campionatul echipelor de categoria B și C.

Pentru desemnarea formației campioane să se organizeze un turneu final sistem U.E.F.A.

2. Ar fi îmbucurător ca în programul săptămînal al televiziunii să fie prevăzute emisiuni de 15-20 de minute dedicate copiilor, în care jucătorii frunțași să prezinte un anumit procedeu tehnic, iar expunerea să fie însoțită cu exemplificări practice din filmoteca sportivă a televiziunii, expuse cu încetîntor.

Cred că o emisiune îndrăgită cum este „SAH” poate și trebuie să aibă o soră intitulată „FOTBAL”, utilă copiilor, juniorilor și în general tuturor celor ce urmăresc și lucrează în acest domeniu”.

O NOUĂ FORMULĂ CAMPIONATULUI DE JUNIORI

Situația tristă a fotbalului nostru, avînd ca punct culminant eșecul de la Zürich, o datorăm — cred — deficiențelor de ordin educativ și mai puțin de ordin organizatorico-administrativ. Constat la jucătorii noștri, ajunși în virful piramidei, o autoîncercere și o lipsă de răspundere regretabilă. Îmi amintesc că pentru mine prima selecționare în echipa națională a însemnat o suprapunere peste mindria justificată, a unei autoexigențe care se traducea prin do-

O LACUNĂ GRAVĂ: INSTABILITATEA ANTRENORILOR

rința de a „copia” pe marii jucători din țară și de peste hotare de la țînuta pe teren pînă la cele mai complicate procedee tehnice, precum și prin efortul de a da în jocurile cînd apăram culorile patriei un randament mai mare decît cel obișnuit. Consider o disproporționalitate evidentă între condițiile materiale asigurate unor jucători și randamentul lor fotbalistic.

De asemenea, în conducerea cluburilor, s-a încetățenit o mentalitate greșită, cum că singurii vinovați de eșecuri sînt antrenorii respectivi, proiectînd în schimb toate laudele succeselor pe seama unuia sau altuia dintre jucători. De aici instabilitatea antrenorilor (schimbarea lor fără motive concrete) și în aceeași ordine de idei „imixtiunea din afară” a diferitelor persoane fără competență, ciuntirea personalității antrenorului.

ALEXANDRU MARI
fost jucător internațional

În munca de pregătire a elementelor ce vor completa în viitor efectivele echipelor noastre, unul din criteriile principale trebuie să fie și acei al calitatilor fizice ale jucătorului respectiv. Este cunoscut faptul că în foarte multe cazuri echipa noastră reprezentativă, precum și cele de club, au fost, nu odată, handicapate în întîlnirile cu echipele străine, din acest punct de vedere. Desigur că un jucător care nu este prea bine dotat fiziceste poate suplini această lipsă prin calități tehnice, dar ideal este ca fotbalistii noștri de la care pretindem valoare, să îndeplinească ambele cerințe. Evident că o asemenea calitate se poate obține numai printr-o atență și serioasă muncă de recoltare și pregătire a cadrelor corespunzătoare. Această muncă trebuie efectuată cu toată exigența și cu întreaga răspundere de către antrenori, de către toți specialiștii chemați să lucreze în domeniul fotbalului.

În strînsă legătură cu realizarea unor succese reale în această direcție, consider că terenul cel mai propice declanșării activității la care mă refer, îl constituie centrele de copii și juniori. De aici trebuie pornit cu seriozitate și exigență, admitîndu-se în cadrul lor numai elemente bine dezvoltate fizic, care să ofere totodată și garanțiile unor progrese tehnice veritabile, în viitor.

Cred că acei club care nu va urmări rezultate imediate, ci avînd în vedere performanțele viitorului, își va înscrie în agenda preocupărilor sale, cu răbdare și perseverență, o asemenea treabă. Va recolta cele mai frumoase roade. Dar dacă așa vor proceda toate cluburile noastre, cu atit mai bine: întregul fotbal românesc va avea de cîștigat, iar practica actuală, de descompletare a unor echipe de către altele, va fi abandonată.

GHEORGHE NIȚA
București

EXIGENȚĂ ÎN SELECȚIONARE, INSTRUIRE ȘI PROMOVARE

CLUBURI DE FOTBAL BINE CLĂDITE

„Am văzut, și vom mai vedea, sînt sigur, că performanțele de răsunset sînt obținute numai de echipele marilor cluburi, organizate după modelul celor mai perfecționate instituții. A sosit momentul să nu mai umblăm cu jumătăți de măsură de vreme ce dorim să ne situăm la nivelul mondial. În această idee, se impune cu necesitate constituirea pe teritoriul țării a cluburilor de fotbal care să concentreze cele mai puternice valori locale, capacitățile organizatorice, mijloacele materiale și financiare. Pentru a la ajuta este necesară stabilirea precisă a căilor legale de realizare a fondurilor proprii, îndeosebi reglementarea și încurajarea atragerii de membri sustinători. Clubul de fotbal va trebui să aibă un cămin al sportivilor, care să ofere jucătorilor posibilități largi de folosire a timpului lor liber, de cazare și de masă în unele situații deosebite.

Clubul va trebui să posede culorile lui, steagul, marșul, insigna sa etc. etc. În acest fel, stadioanele noastre vor deveni mai pitorești, suporterii manifestîndu-și adevărată față de o echipă sau alta arborînd steagul ei, cîntînd marșul ei în coruri organizate ad-hoc...

Și încă ceva: va fi absolut necesar ca între club și jucători să se încheie angajamente pe o durată de cîteva ani, în care să se stipuleze avantaje și obligații reciproce. Un asemenea angajament ar crea de ambele părți răspunderi sportive pentru cei ce au datorria să ne ofere noia, marele public”.

V. LUPȘA
Satu Mare

În materialele apărute în presă se fac unele propuneri privind îmbunătățirea situației pe viitor. Unele sînt bune, unele însă le consider total necorespunzătoare. Pot oare să ducă la creșterea numărului de fotbaliști și a calității sale reducerea echipelor din categoria B la o serie, desființarea categoriei C și alte asemenea măsuri propuse? Eu și cei cu care am discutat sîntem de părere că procedînd așa, nu se va ajunge la nimic bun, ci la înrăutățirea situației.

ÎN CATEGORIA C, NUMAI JUCĂTORI TINERI!

Se motivează că în categoria C, spre exemplu, se refugiază toți fotbaliștii bătrîni care nu mai corespund în B sau în A. Este limpede că dacă un jucător care a început-o de la pîlci, a trecut la juniori etc. și a ajuns la 24 de ani în C, fără să se fi remarcat pentru o categorie mai pretențioasă, înseamnă că n-a avut nici odată „stofă” de fotbalist și că antrenorii și-au pierdut timpul degeaba. Este posibilă deci remediarea acestor situații fără să desființăm echipele de C. Dimpotrivă, ideal pentru țara noastră (față de Ungaria, Bulgaria) ar fi existența în categoria A a unui număr de 18 echipe (mai ales dacă ținem seama că 4 din acestea sînt în Capitală). După părerea noastră, existența unui număr sportiv de echipe în divizia A ar duce la creșterea unui număr mai mare de fotbaliști cu o pregătire superioară.

A. VASILE
Baia Mare

Sir STANLEY ROUS

În intimitate cu litoralul românesc și cu fotbalul

De câteva zile, sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., și-a abandonat multiplele sale preocupări, petrecând o scurtă vacanță pe litoralul Mării Negre, la Mamaia. L-am întâlnit duminică dimineață pe terasa „Hotelului Internațional”. Avea în față

— Veniți pentru a doua oară în România, mi se pare...

— Sînt pentru a doua oară în țara dv. în perioada postbelică. Eu însă cunosc România încă de acum 31 de ani cînd am venit la București însoțind echipa de fotbal a Angliei, în calitate de secretar al federației engleze.

— Ați preferat pentru vacanță Mamaia în locul Copacabanei, ori a Coastei de Azur? Care au fost motivele acestei alegeri?

— În general nu îmi petrec vacanțele, considerînd că însăși munca noastră, a celor care lucrăm pentru fotbal, este o destindere. În ultimii patru ani am primit două invitații de a vizita Bulgaria și România. În anul 1961, cînd am făcut un turneu în această parte a Europei pentru a vedea condițiile de organizare a turneului U.E.F.A. pentru juniori și am ales România ca țară organizatoare, am văzut Marea Neagră la Varna, unde a avut loc congresul, și am dorit foarte mult să mă întorc. Nu cunoscusem însă atunci Mamaia...

În munca pe care o desfășor, am avut ocazia să vizitez renumite stațiuni din Franța, Italia, Belgia, Elveția, Brazilia. M-au atras plajele românești, dar mai ales oamenii de aici, care sînt foarte amabili. Pentru aceste motive mă aflu acum la Mamaia, unde îmi place foarte mult.

— Ați vrea să ne spuneți ceva despre cel mai recent eveniment internațional, finala „Cupei campionilor europeni”, despre marea surpriză pe care a produs-o Celtic nu atât prin rezultat cit prin maniera în care a jucat?

— Dictonul folosit în fotbal, potrivit căruia mingea este rotundă, are aici cea mai fidelă explicație. Istoria se regenerează la fiecare cîțiva ani. Unele echipe se află în plină ascensiune — formații naționale sau de club — și urcă vertiginos spre triumf, dar, inevitabil, vor cunoaște apoi și drumul mai puțin încîntător și, firește, neplăcut care coboară spre anonimat. De 4—5 ani, fotbalul scoțian se învîrte sub linia mediană a nivelului continental. În 1966 a început să urce pe traiectoria calității și a reafirmării. Spania și Italia au experiență în această direcție. Dacă ne gîndim la Real Madrid, ne amintim că a fost o echipă excelentă care a dominat cu autoritate o perioadă de timp în Europa. Dar din virful pe care l-a stăpînit, nu a putut împiedica regresul. Aceleași considerente ne conduc și în aprecierea drumului parcurs de Inter-

nazionale Milano, o echipă puternică; i-a venit și ei timpul să plătească tribut legilor vieții. Istoria fotbalului mai cunoaște și alte exemple, ca cele ale lui Arsenal, Birmingham, sau ale Ungariei, Austriei etc. Astfel de exemple le puteți căuta și în fotbalul din România și veți găsi suficiente.

Mingea aruncată în sus, sare de câteva ori tot către în sus, dar apoi rămîne jos. Tocmai în asta constă atracția fotbalului: în inedit și în lipsa platitudinii. Dacă aceleași echipe rămîn veșnic în virful piramidei — și acest lucru încă nu s-a întimplat — fotbalul nu ar mai prezenta interes, nu ar mai avea atîtea milioane de înflăcărați admiratori. Nu mai departe decît simbătă, am văzut la Constanța o echipă care s-a numărat — foarte recent — printre cele mai bune din Europa: Dukla Praga. Această formație a dat Cehoslovaciei mulți jucători cu care a ajuns în finala campionatului mondial din Chile. L-ați văzut pe Masopoust! Nu mai e cel care a încîntat specialiștii prezenți la Santiago. Cehoslovacia nu se mai numără printre finalistele ultimei ediții a campionatului mondial. Balonul e deci rotund. Reputația echipei din Praga a stimulat pe fotbalistii constănțeni și a creat aceea voință de a învinge, proprie tuturor formațiilor donnice de afirmare. Mi-a plăcut cum a jucat Farul, mai ales în a doua repriză. Nu are „vedete” dar joacă ca o echipă foarte bună.

— Fîndcă ați amintit de echipa Farul care v-a plăcut, aș dori să vă adresez o nouă întrebare: clubul constănțean dorește să facă o propunere forului european, de a organiza o nouă competiție cu un succes scontat: „Cupa orașelor porturi”. Ce părere aveți?

— Nu va avea succes. E foarte adevărat că aceste competiții inter-cluburi se bucură de o largă apreciere din partea publicului și că și-a cîștigat toate galoanele, dar ce s-ar întimpla dacă s-ar înmulți numărul acestor întreceri? Cu o lună în urmă, un ziar din Franța a propus o nouă competiție pentru echipe de club și U.E.F.A. a decis că în prezent nu mai autorizează nici o competiție europeană, deoarece programul este extrem de încărcat.

Un bun prieten de al meu, președintele clubului din Coventry, m-a rugat să propun și să susțin organizarea unei competiții între orașele unde se produc automobile. Mi-a argumentat că sînt numeroase aceste orașe în care activează echipe bune, și, firește, că i-am dat dreptate, dar iar ne întrebăm, ce s-ar întimpla dacă s-ar organiza și o competiție a orașelor cu fabrici textile, a orașelor miniere, a celor care produc în-

un careu de cuvinte încrucișate, pe care se străduia să-l dezlege, iar alături o revistă de fotbal pe coperta căreia zîbeau fericiți fotbalisții echipei campioane a Europei, Celtic Glasgow.

călțăminte? Pentru toate categoriile de meserii avem o deosebită stimă, fiindcă fără acești oameni cu miini de aur nu am avea mașini, nu ne-am îmbrăca, nu am avea încălțăminte, nu am avea echipament fotbalistic. Dar fotbalul nu putem să-l transformăm acum după categoriile de ocupații.

Prima dorință pentru fiecare îndrăgostit de fotbal și pentru conducătorii federațiilor naționale este de a avea echipe reprezentative puternice și o ligă națională puternică. Dacă se organizează în Europa multe competiții săptămînale — naționale și internaționale, de club, la care se adaugă cele ale formațiilor reprezentative — se va produce o congestiune a programului și, natural, vor fi angrenați în aceste întreceri numai jucători buni. Prea multe competiții săptămînale obosesc și scot din formă jucătorii cei mai buni.

Acestea sînt motivele pentru care U.E.F.A. nu este de acord cu organizarea mai multor competiții. F.I.F.A. nu are nimic de obiectat dar U.E.F.A. este forul care conduce activitatea în Europa. Hotărîrea aceasta este numai pentru prezent.

— Ce ne puteți spune despre sistemul de disputare a viitoarei ediții a Campionatului mondial?

— Următorul sistem va fi ca și cel din Anglia. Se va schimba ceva probabil înainte de 1974 cînd turneul final se va organiza în Republica Federală a Germaniei. Sînt cîteva propuneri aflate în discuție la U.E.F.A. Una dintre aceste propuneri cere ca numărul echipelor participante la turneul final să fie numai opt. Alte propuneri susțin ca actualele campionate continentale să fie considerate turnee de calificare. Obiecțiile cele mai mari la asemenea idei vin însă din partea țărilor mici care argumentează că în felul acesta se reduce simțitor numărul meciurilor internaționale oficiale. Aceste propuneri ar favoriza țările cu fotbal dezvoltat.

— Locul de organizare a ediției din 1970 a Campionatului mondial, a stîrnit multe discuții. Cunoașteți cele mai autorizate păreri cu privire la efectele altitudinii la care se află orașul Ciudad de Mexico. Ce ne puteți spune despre aceasta?

— Într-adevăr, au fost și sînt încă destule discuții legate de altitudinea orașului care va găzdui viitoarea ediție a Campionatului mondial. Pentru fotbalisții cred că nu sînt probleme așa de mari. Evident, se va juca într-o zonă cu mai puțin oxigen, dar după aceea fotbalisții au timp de recuperare. Nu se cere un efort ca cel pretins unui maratonist, unui alergător de

Dialog estival la Mamaia cu sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A. Deși sezonul oficial s-a terminat, subiectul nu poate fi decît... fotbalul!

I hope that "Football" will continue to be widely read. Football is such a popular game throughout the world and good publicity through magazines and newspapers help to maintain interest in it. Good luck to all readers of "Football".

Stanley Rous
President F.I.F.A.

Mamaia
July 2 1967

Sper că revista „Fotbal” va continua să fie citită tot mai mult. Fotbalul este un sport foarte popular în lume și buna publicitate prin reviste și ziare contribuie la menținerea interesului pentru el.

Succes tuturor cititorilor revistei „Fotbal”!

STANLEY ROUS
Președinte al F.I.F.A.

Mamaia 2 iulie 1967

10.000 sau 5.000 de metri sau unui ciclist. Am discutat cu antrenori, medici și conducători ale căror echipe au jucat în Mexic și nu au avut motive de îngrijorare, cu excepția a 2—3 jucători care probabil nu aveau o sănătate perfectă. Toți ceilalți s-au acomodat cu altitudinea. Deci nu avem probleme chiar atît de complicate cum încearcă unii să ne alarmeze. Sînt sigur că doriți ca echipa României să ajungă în turneul final din Mexic și îmi exprîm convingerea că aceste probleme de altitudine nu vor ocupa locul primordial în activitatea antrenorilor și jucătorilor dv.

— V-am reținut cam mult, abuzînd de amabilitatea dv. Pe o astfel de căldură nu este atît de plăcut, mai ales cînd toți în jurul nostru preferă plaja și apa. Îmi cer din nou scuze și vă rog să-mi răspundeți la o ultimă întrebare: credeți că România poate organiza o finală a unei competiții europene?

— Mi-a făcut o mare plăcere discuția. Cadrul în care am discutat și subiectul, n-au putut să ne producă decît plăcere. Ziarisții, în general, sînt oameni simpatici și trebuie să spun că fără ei, fotbalului i-ar lipsi un plămîn cu care să respire. Eu aș vrea nu să încheiem, ci să aminăm discuția pentru a-ți da cravata și haina jos și a vedea cît de plăcută e apa mării.

Dar să răspund la ultima întrebare. Ați organizat turneul U.E.F.A. de juniori foarte bine. Eu știu că prietenul meu Baum-

gartner de la U.E.F.A. iubește România și sînt sigur că va susține organizarea unei manifestări fotbalistice — curs de arbitri, de antrenori și chiar o finală — în țara dv. În ceea ce mă privește, sînt gata să susțin organizarea unui curs de arbitri în România. Noi sîntem bucuroși să vă dăm spre organizare o astfel de manifestare și altele pentru că în țara dv. nu am avut probleme legate de acordarea vizelor de intrare, problema principală pe care trebuie să o luăm în considerare atunci cînd alegem locul de desfășurare a unor manifestări. Guvernul român, consecvent politicii sale prietenești, înțelege sportul ca un mijloc de apropiere a oamenilor și nu face discriminări. Dacă au fost în România toți specialiștii care se ocupă în lume de schi, de ce nu ar veni în această țară ospitalieră și toți cei care conduc destinele fotbalului mondial? Este o practică în activitatea F.I.F.A. ca în fiecare an să schimbe locul întîlnirilor sale de lucru. Anul acesta, în septembrie, se va organiza la Moscova un curs de arbitri, data viitoare acest curs va avea loc în Maroc. De ce următorul nu s-ar desfășura în România?

★
Aici am pus punct discuției noastre. Am cîncinat un pahar cu bere, după care am făcut o fotografie cu distinsul nostru interlocutor. Înainte de a ne despărți, sir Stanley Rous a oferit pentru cititorii revistei „FOTBAL” un salut tot așa de călduros ca atmosfera care plutește deasupra Mamaiei.

PETRE CRISTEA

STEAUA: RECORD ABSOLUT ÎN „COMPETIȚIA K.O.” 8 EDIȚII CÂȘTIGATE

● UN VIS SFIRȘIT LA LUMINA REFLECTOARELOR ● CONSTANTIN RĂMINE UN SENTIMENTAL ● OLTAN A UITAT CEVA LA FĂLTICENI

Cu un an înainte de a împlini 30 de ediții, sora mai mică a campionatului, Cupa, și-a ales o favorită cu care cocheta de o bună bucată de vreme: **Steaua**, care a obținut pentru a opta oară trofeul și a părăsit jumătatea de loc de alături de Rapid — dar de Rapidul lui Baratki, al lui Bogdan, Petrică Rădulescu și al celorlalți „vișinii” de acum aproape trei decenii — instalându-se în poziția de recordmană a competiției surprizelor.

Finala i-a adus unsprezecelui bucureștean în față pe această **Foresta Fălticeni**, și ea într-un fel recordmană, pentru că nici una dintre suratele ei de C, n-a mai pășit pină acum chiar în ultimul joc din întrecerea k.o. Regretăm pentru merituosă echipă antrenată de Iosif Lengheriu că n-a... avut șansa să găsească în această finală un adversar mai puțin realist decât **Steaua**. Militarii, cu recunoscutul lor simț al realității, siguri pe ei, au administrat o porție de o jumătate de duzină de goluri **Forestei**, restabilind în parte onorabilitatea firmei categoriei A, mult compromisă de reprezentantele ei care s-au întrecut cu **Foresta** în anterioarele jocuri de cupă, mai ales de **Rapid**, rămasă marea gafeură a sezonului prin eșecul suferit în fața unei echipe aflată cu... 32 de jocuri mai jos în clasamentul A+B+C.

Replicând flegmatic, decis și prompt timidelor și cu tot dinadinsul — originalelor opinii care vedeau la **București** o continuare a senzaționalului eșec rapidist, militarii au tăiat din plecare oripile puțin prestigiosului lor adversar, demonstrându-ne că rămâne echipa care știe să îndeplinească cel mai bine formalitățile competiționale, ferindu-se cu sobrietate de jocul suficient și de abilitatea de dezvoltare a adversarului, ce te poate arunca, instantaneu, în totalul ridicol. Pentru **Foresta** acest 0-6 a pus capăt, la lumina reflectoarelor, unui vis frumos care a început din acea zi a victoriei în fața **Steagului roșu** și a marcat o senzație de extaz vecină cu irealul — în minutul 90 al succesului din fața campioanei țării.

Restabilind justa diferență dintre categoria A și C, finala ediției 1966/67 ni l-a prezentat din nou în primul plan — cu pofta de joc a adolescentului, dar și cu ochiul și clarviziunea internaționalului trecut prin focul atîtor jocuri grele — pe **Constantin**. Amorul lui pentru fotbal ni s-a dezvăluit (pentru a cita oară?) în cele câteva cuvinte din drumul spre vestiare, după ce rezistase cu brio manifestăției cu adevărat călduroase a celor mai tineri și mai entuziaști dintre suporterii **Stelei**: „Răcoarea serii și freacăntul tribunelor îmi mărturisesc nemijlocit pasiunea miilor de oameni ce ne așteaptă, am senzația că trăiesc momentele de cea mai mare fericire ale vieții. Ah, fotbalul! Asta m-a subjugat cu totul!” De aceea, și noi, prietene **Constantin**, trebuie să înțelegem cât de grea va fi despărțirea...

Acest „numărul 7”, pe nume **Oltan** („a tras un șut dintr-o bucată la Bacău, că mingea parcă era o ghiulea” — mărturisește **Răducanu**) s-a bucurat de toată... solitudinea apărătorilor de la **Steaua**. Dar „tunarul” fălticenenilor se pare că a uitat ceva în orașul moldovean: șutul. Chiar și lovitura favorizată de regulament, și asigurată, ca reușită de legile matematicii, penaltul, nu i-a salvat reputația: a trimis mingea fără forță și fără pre-

AU MARCAT: Soo (min. 8 și 16), **Negrea** (min. 10), **Voinea** (min. 38), **Sorin Avram** (min. 52), **D. Popescu** (min. 71).
STEAUA: Haidu (min. 60 — Suciu) — Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu — **Negrea**, **D. Popescu** — **S. Avram**, **Constantin**, **Soo**, **Voinea**.
FORESTA: **Tacamaș** (min. 46 — **Boniș**) — **Fodor** (min. 46 — **Ioniș**), **Iuhasz**, **Gumă**, **Pavel** — **Haias**, **N. Constantin** — **Oltan**, **Luțac**, **Benic**, **Nae**.
ARBITRU: Iosif Ritter (Timișoara), bun. Il reproșăm lipsa de atenție la faza primului gol marcat de **Steaua**, când **Voinea** l-a faultat pe **Tacamaș**.

zizie, așa că **Suciu** a încheiat printr-o paradă de toată frumusețea sezonul oficial 1966/67. Să fi fost isprava remarcabilă a unui portar

Încă un atac la poarta echipei **Foresta Fălticeni**. De această dată, însă, portarul **Tacamaș** n-a mai fost bătut de jucătorul bucureștean **Soo**

sau mai repede ratarea — cel mai des pomenit păcat al învingătorilor noștri — acest ultim episod al sezonului? Înclinăm spre a doua alternativă și ne mingiiem cu gândul că, totuși, cel aflat în „culpă” este un atacant de categoria C. Citeva cuvinte despre meciul finală. El a avut un singur sens, în cea mai mare parte a timpului de joc: spre poarta lui **Tacamaș** care, dornic să repete „minunile” din meciul cu **Rapid**, a vădit tocmai din această pricină mai puțin calm și precizie ca de obicei și a și fost înlocuit la pauză. Dintre jucătorii echipei care au intrat pentru a opta oară în posesia cupei, sublinieri pentru comportarea lui **Hălmăgeanu** — care poate deveni, rămânând mereu pe acest post, unul dintre primii fundași stînga ai țării —, **Constantin**, **Soo**, **Negrea**, **Sătmăreanu**. De la cei care au constituit revelația cupei 1966/67, au plăcut **Halas** — un mijlocăș tehnic, dar cam lent — și **Luțac**.

— el. i. —

CELE 13 CÂȘTIGĂTOARE ALE CUPEI ROMÂNIEI

RIPENSIA Timișoara	2	(1933—34, 1935—36)
C.F.R. (RAPID) București	7	(1934—35, 1936—37, 1937—38, 1938—39, 1939—40, 1940—41, 1941—42)
C.F.R. Turnu Severin	1	(1942—43)
I.T.A. (U.T.A.) Arad	2	(1947—48, 1953)
C.C.A. (STEAUA) București	8	(1948—49, 1950, 1951, 1952, 1955, 1961—62, 1965—66, 1966—67)
METALUL Reșița	1	(1954)
PROGRESUL Oradea	1	(1956)
ȘTIINȚA Timișoara	1	(1957—58)
DINAMO București	2	(1958—59, 1963—64)
PROGRESUL București	1	(1959—60)
ARIEȘUL Turda	1	(1960—61)
PETROLUL Ploiești	1	(1962—63)
UNIVERSITATEA Cluj	1	(1964—65)

În finala Cupei României! 20 000 de spectatori! Acestea sînt amintiri care vor emoționa peste ani, pe jucătorii **Forestei Fălticeni**

UNIVE ONOREA

Erau foarte mulți cei care apreciau — și pe bună dreptate — ca foarte deschisă finala ediției de anul acesta a campionatului republican de juniori. Se șconta chiar un rezultat de egalitate și după prelungiri și atribuirea titlului la... vîrstă. Delegații federației au și calculat vîrsta fiecărei echipe, notînd în dreptul **Universității Cluj** (pentru 11 jucători) totalul de 201 ani 2 luni și 25 zile, iar la **Rapid** (12 jucători) 216 ani 9 luni și 5 zile.

Pină la urmă însă, n-a decis vîrsta, ci **FOTBALUL**, **JOCUL MAI BUN, MAI BINE ORGANIZAT, MAI SUBTIL**. **Universitatea**, pentru a cincea oară în finală de campionat (iar orașul Cluj, pentru a opta oară) a obținut **O VICTORIE PE DEPLIN MERITATĂ**, o revanșă asupra aceluiași adversar care în finala de anul trecut s'învinsese cu 2-1, **Rapid**. Ea a reușit excelenta performanță de a cuceri (pentru a patra oară) titlul național.

4 JOCURI ÎN 8 ZILE!...

Peste semnificația acestor cifre însă, trebuie să situăm, neapărat, contribuția substanțială a clujenilor la calitatea tehnică a finalei, care — fără discuție — s-a ridicat peste nivelul celor precedente. Meritul lor ca și al giuleștenilor de altfel, este cu atît mai mare în această privință cu cît duminică finalişti se găseau la al 4-lea meci în 8 zile, ceea ce nici la seniori nu se întîmplă. Și aici este cazul să subliniem în contul federației o serioasă defecțiune în modul de organizare a turneului, care a pretins acestor juniori eforturi mari și asta în perioadă de examene (6 clujeni au și plecat acasă imediat după meci, pentru că luni dimineață trebuiau să se prezinte la examene).

ȘI TOTUȘI O FINALĂ BUNA

În ciuda acestor impedimente, finalistele — și în special **Universitatea** — au asigurat finală pe nivel calitativ ridicat, mult ajutat de asistență. Jocul a fost rapid, variat, tehnic mai ales, abundent în faze spectaculoase. Perioadele de dominare au alternat. **Rapid** n-a fost o echipă care să se resemneze la 0-1; dimpotrivă. Dar **Universitatea** a avut de partea sa mai multe avantaje: un joc colectiv,

Una din spectaculoasele „sarje” clujene, oprită în ultimă instanță de apărarea juniorilor giuleșteni

ECHIPA

CAMPIOANĂ

Între 28 și 30 iunie a avut loc la **Sinaia** disputarea meciurilor din cadrul turneului final al campionatului republican, rezervat liceelor. Dacă pină acum întrecerea fotbalistilor școlari avea ca „punct terminus” faza pe zonă, de data aceasta — făcîndu-se un pas înainte — prin hotărîrea Ministerului Învățămîntului și a Federației Române de Fotbal, s-a stabilit disputarea unui turneu final cu participarea echipelor campioane zonale în vederea desemnării celei mai bune echipe alcătuită din elevi, aceasta urmînd să primescă titlul de **CAMPIOANĂ REPUBLICANĂ ȘCOLARĂ**.

Inițial, la startul acestei competiții finale urmau să participe un număr de cinci echipe pentru a-și disputa jocurile finale după sistemul turneu (fiecare cu fiecare, numai tur). Instrucți la meciurile zonei de la **Suceava**, unde au luat parte reprezentantele regiunilor **Bacău**, **Galăț**, **Mureș-Autonomă**, **Maghiară** și **Suceava**, nici una dintre echipe nu a folosit mijloace de selecționare regulamentare, comisia de organizare a anulat dreptul de participare, la turneu final, echipelor din această zonă. În urma acestei măsuri, la turneu s-au prezentat numai 4 echipe și a-nume: **Liceul nr. 3 Tîrgoviște** (re-

TATEA CLUJ

O TRADIȚIE

ativ, exemplar de disciplinat, practicat cu plăcere și pasiune, o mai mare înțelegere și mobilizare. Este echilibrată, cu un Gh. Pop — Codrea — Crișan, și a dovedit o înaltă tehnică și abilitate, ingeniozitate și curaj prin cele două „virgule” și Coman.

„U” și-a depășit limitele care a prezentat și el este dotat și a practicat fotbalul, dar oarecum fără prea multă fantezie, și lent. În plus, unii jucători (Ștefan, Dumitru, și vădit tendințe spre joc lent, ceea ce trebuia să se servita antrenorului.

DUCTIE” ȘI A CENTRELOR

Rapid au ajuns în întâmplare. Sunt echipe recunoscute prin lor pentru formarea de

tinere cadre, ca și altele de altfel (din păcate, puține la număr), și ele mereu prezente în turneele finale ale campionatului. Formațiile actuale reprezintă, fără îndoială, fructul unei munci intense în aceste cluburi, dar și al centrelor respective. De aici își recrutează viitorii juniori antrenorii echipelor, cum au procedat pentru campionatul pe 1966—67, în care au prezentat doar cîte 3 titulari din vechile formații (Tegean, Moldovan, Crișan la „U”, Ștefan Ionescu, Cioca la Rapid). Alături de aceștia au fost aduse elemente din centrul respectiv (la Rapid din echipa a doua, alcătuită cu jucători tot din centru).

NU-I LĂSAȚI SĂ SE PIARDA!

Înainte de finală am întrebat pe antrenorii ce juniori cred ei că au perspective și sînt susceptibili de promovare în loturile de A. I-am urmărit apoi, în joc, pe cei numiți și într-adevăr „ochiul antrenorului” a văzut bine. Codrea, Lică, Crișan („U”), Dumitru, Adam și Petreanu (R) au dovedit talent și posibilități de progres. Alături de ei, însă, am remarcat și alte „speranțe”: Gh. Pop, Mureșean, Bucur, Munteanu („U”), Ploscaru, Bădoi, Cioca (R).

Ce se va întîmpla cu ei? Vor fi lăsați să se piardă sau să plece la alte echipe, ceea ce ar însemna riscul unei ratări, și, în schimb, cluburile lor își vor căuta prin alte „grădini” jucători pentru primul lot, cum s-a mai întîmplat? Din fericire, și „U” și Rapid și-au prețuit propriii juniori. Într-o măsură mai mică, dar totuși au încercat în echipa A pe un Tegean, Ștefan, Moldovan, Costea, Crișan. Credem că în viitor vor valorifica mai bine cadrele proprii.

Petre GATU

Eforturi încununete de succes! Crișan, căpitanul echipei clujene „U”, primește cupa decernată celei mai bune formații de juniori din țară

ECHIPELE CAMPIONEANE DE JUNIORI

1947—48 : RIPENSIA Timișoara	1958—59 : U.T.A. Arad
1948—49 : PETROLUL Buc.	1959—60 : RAPID București
1950 : METALUL Oradea	1960—61 : DINAMO București
1951 : C.F.R. București	1961—62 : FARUL Constanța
1952 : FLACĂRA București	1962—63 : FARUL Constanța
1953 : METALUL Tîrgoviște	1963—64 : C.S.M. Cluj
1954 : PROGRESUL Buc.	1964—65 : UNIV. Cluj
1955 : STEINȚA Cluj	1965—66 : RAPID București
1956 : STEINȚA Cluj	1966—67 : UNIV. Cluj
1957—58 : U.T.A. Arad	

ITATEA CLUJ — BUREȘTI 2—0 (1—0) goluri: Crișan (min. 4) și (min. 67).

l lui V. Dumitrescu — excelent. Goluri: 10—6 (8—1) goluri.

ITATEA (antrenori S. V. Covaci) : Gheorghe Beriu, Gagheș, Ion Coșop, Mircea Hormot — Tegean, Mihai Mureșanu și Lică, Martin Crișan, Ian, Petre Bucur.

(antrenor I. Costea) : Teodorescu — Vasile Gheorghe Ionescu, Iulian Gheorghe Iliescu (min. 22 : 18) — Octavian Ploscaru, Dumitru — Iosif Strat, Ștefan, Marian Petreanu, Ștefan.

EULUI DIN TÎRGOVIȘTE

PUBLICANĂ ȘCOLARĂ

estii), câștigătoare a zonei nr. 1 Caracal (regiunea apanta locului I la zona ul nr. 27 București cam-pionatul și Liceul din Bo-ineea Timișoara) jruiașă na Crișana.

zi a finalelor, pe micul pați Sinaia, au avut loc e maugurale: Liceul nr. 1 — Liceul nr. 3 Tîrgo-Puncile au fost marcate scu (Tîrgoviște) și Tănase Liceu nr. 1 Caracal — vid 2—1. (Au înscris Flo-idecă (Caracal) și Mavrea n etapa a doua s-au dis-irile: Liceul nr. 3 Tîrgo-liceul nr. 1 Caracal 1—1. Petrescu pentru Tîrgo-1. Alexandru pentru Co-ul nr. 27 București — Li-ici 3—3. (Au marcat Tă-neru și Rădulescu pentru și Bădoi, Gherman și u echipa din Bozovici). a adus față în față for-uli nr. 1 Caracal și Li-27 București. Rezul-oi Liceul nr. 3 Tîrgoviște ul Bozovici cu 3—0. Rea-urător : Negoescu, Crăci-ureanu. acestor rezultate, echipa 2 „N. Bălcescu” din Tîr-venit campionă republi-ă pe anul 1967 ocupînd galitate de puncte (4) cu Caracal, dar beneficiînd eraj mai bun.

Clasamentul final arată astfel :

1. Liceul nr. 3 Tîrgoviște	3 1 2 0 5—2 4
2. Liceul nr. 1 Caracal	3 1 2 0 3—2 4
3. Liceul nr. 27 Buc.	3 0 3 0 4—4 3
4. Liceul Bozovici	3 0 1 2 4—8 1

Performanța echipei liceului nr. 3 Tîrgoviște, pregătită cu pricepere de veșnic zîmărul profesor VASILE TORJE (profesor de educație fizi-că la acest liceu din anul 1936) vine să răsplătească eforturile depuse de cei 14 jucători, care au îmbrăcat pe merit tricourile de campioni. A-vînd o comportare constantă bună în toate cele trei zile cîi a durat în-trecerea (fără nici o zi de odihnă), arma de bază a jucătorilor tîrgoviș-teni a fost excelența pregătire fizi-că și gîndirea în teren care le-au per-mis să se resimtă mai puțin în urma eforturilor depuse. În primele două zile depășind la acest capitol pe celelalte combatante. Elocvent este și rezultatul realizat de ei în ultimul meci — decisiv — în care au învins la scor echipa liceului Bozovici, fapt care i-a ajutat, doto-rită golaverajului, să ocupe primul loc. Din rîndurile campionilor s-a remarcat fundașul C. Băicu, care s-a detașat prin calități fizico-tehnice deosebite și clarviziune în joc, fiind considerat de spectatori cel mai bun apărător al turneului.

În lotul echipei: UCSA, PE-TRESCU, ANGHEL, MIHAI, BAICU, TONE, DINU, PANTELINI, CRĂ-CIUNESCU, TRIFON, UNGUREA-

NU, NEGRESCU, VALERIAN și RADU.

Ocupanta locului II, echipa Liceu-lui nr. 1 Caracal, pregătită de tîna-rul profesor Ion Fîrvulescu, a avut o comportare bună, caracteristica sa principală fiind jocul tehnic, cu accent defensiv. Majoritatea jucători-lor fiind de valori apropiate, ace-asta a contribuit pozitiv la coeziu-nea formației. În ultima etapă, po-tențialul fizic al jucătorilor a scăzut, oboseala și-a spus cuvîntul și va-loarea jocului echipei a fost inferio-ară față de primele evoluții. Ne-reușind să depășească echipa liceu-lui nr. 27 București, liceul din Ca-racal a trebuit să se mulțumească cu locul secund în clasament. Cel mai bun jucător al formației a fost Alex. Alexandru, care de fiecare dată se afla acolo unde se găsea mingea, fiind și un exemplu din punct de vedere disciplinar. L-au ur-mat în ordine I. Mațel, F. Mațel și Petrache. Echipa de bază : Scarlat — Popescu, Ghimieș, D. Marin, Marinescu — A. Alexandru, E. Matei — I. Marin, Petrache, I. Mațel, Neagu.

Locul III a revenit echipei Liceu-lui nr. 27 București (antrenor, prof. Ianoș Balog). Dezavantajați din punct de vedere fizic, dar cu o teh-nică corespunzătoare, jucătorii bucu-reșteni nu au putut manevra în voie balonul, terenul mic și agresi-vitatea adversarilor handicapîndu-i. Datorită acestui lucru, în al doilea joc, pe un teren alunecos, au fost egalați în ultimele patru minute, cînd scorul le era favorabil cu 3—1!

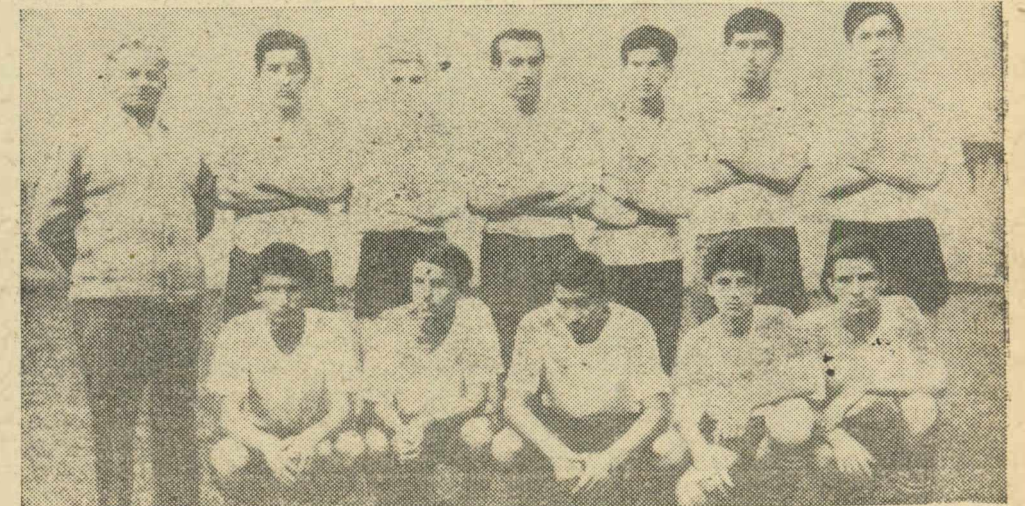
S-au evidențiat E. Popescu, I. Po-pescu și Urzică. Lotul echipei: Ur-zică, Porojan, Roventă, E. Popescu, Ioniță, I. Popescu, I. Marin, Bir-garu, Rădulescu, Tănase, Pichineru, Gruber, Stoica și Iliescu.

Ultima clasată, echipa liceului din

Bozovici (antrenori prof. Ion Craia și Silviu Bldereiu) a avut o compor-tare modestă. Deși alcătuită din ju-cători bine dezvoltati fizic, posibilită-țile lor tehnico-tactice au fost scă-zute. Nu au reușit să se descurce în fața apărătorilor adversi prin acțiuni gîndite, ei apelînd mai mult la jocul în forță. Lotul utilizat : Marin, Goșa, Deba, Tuculia, Ruva, Cialma, Gher-man, Hololoi, Mavrea, Bihoi, Zaharia, Iova, Tudor și Băcică.

La buna desfășurare a jocurilor, o contribuție deosebită au adus și cei trei arbitri din lotul republican, I. Doncea, A. Butnaru și C. Juțoțu (care a condus alternativ partidele) asigurînd prin competența lor o disciplină fermă.

Gheorghe NERTEA

Echipa liceului „N. Bălcescu” din Tîrgoviște, antrenată de prof. V. Torje, a obținut mult râvnitul titlu de campionă republicană școlară

● La JIUL PETROȘENI jucătorii au început să revină dip scurta vacanță luată după torminarea activității competiționale. Unii s-au odihnit, relăcîndu-și forțele, alții au urmat tratamente medicale, iar o a treia categorie și-a dat examenele din sesiunea de vara. Cu toți se vor reintîlni pe teren la 6 sau 7 iu-lie, pentru a-și începe pregătirile în vederea viitorului sezon, în care speră să facă o fi-gură mai bună. În privința lotului de jucă-tori, după cum ne spunea antrenorul Ștefan Coidum, există unele dificultăți. Dan, de pil-dă, se stabilește la Constanța, de unde este originară soția sa, și conducerea echipei nu se opune la acordarea dezlegării, cu toate că regretă plecarea acestui element bun, rid-icat în Valea Jiului. Alți doi jucători, Pop și Stocker, urmează să plece militari, mărînd „golul” din lot. De asemenea, conducerea a fost solicitată de clubul din Craiova, Univer-sitatea, să acorde dezlegare lui Martinovici (care și-a terminat studiile), dar a respins cererea. Completarea lotului echipei Jiul ră-mine totuși în preocuparea conducerii, chiar dacă parte din jucătorii citați mai sus nu vor pleca. Cum și-l va completa Jiul? „Mai găsim noi ceva elemente talentate în Valea Jiului” — ne-a spus antrenorul Coidum.

● Luni își va relua antrenamentele și echipa Dinamo Pitești. Antrenorul Ștefan Va-sile, care ne-a furnizat această știre, a adău-gat că jucătorii au beneficiat de o suficientă perioadă de refacere, peste 20 de zile, care le-a priit. „În special lui Dobrin, remarcă Ștefan Vasile. Acest jucător, pe care l-a afectat totuși absența din lotul reprezentativ în ultimul timp, era prea obosit, în urma de-selor solicitări, și în prezent se află într-o foarte bună dispoziție, ceea ce îi va permite

CULESE DE PRIN CLUBURI...

să facă un sezon bun în toamnă” li și dorim, de altfel, pentru că este un jucător de care lotul reprezentativ are nevoie, dar nu-mai bine pregătit și în formă. ceea ce presu-pune și interes și seriozitate în antrenament. Preocupările lui Dinamo Pitești? Pentru moment conducerea este frîmțată de ideea reducerii mediei de vîrstă, care — după pă-rerea antrenorului Ștefan Vasile — a fost determinantă în modul nesatisfăcător în care a încheiat sezonul echipa. În privința lotu-lui, deocamdată nici o nouate. S-ar putea totuși ca Naghi și I. Popescu să plece, a-ceasta ar fi singura. De asemenea, antre-norul Ștefan Vasile și-a exprimat dorința ca începînd cu sezonul de toamnă să se ocupe de echipa de juniori și numai de ea. Con-ducerea clubului n-a soluționat această pro-blemă încă.

● RAPIDIȘTII trăiesc o perioadă de amare reflecții. Slaba comportare de la Bacău și eliminarea lor din Cupă de către Foresta Fălticeni, imediat după cucerirea campiona-tului, nu pot fi uitate cu una-cu două. Și se gîndesc, cu tristețe, că pentru a doua oară un fost feroviar le joacă un asemenea renghiu. În ediția 1960—61 a Cupei, antrenorul echi-peii Arieșul Turda (care a învins în finală pe Rapid cu 2-1) era Ștefan Wetzer fost jucă-tor la C.F.R. București. Acum, antrenor al Forestei Fălticeni este Iosif Lengheriu — fost fundaș în echipa Rapidului...

● Jucătorii UNIVERSITĂȚII CLUJ n-au avut vacanță anul acesta. Marea majoritate, fiind studenți, și-au prelungit activitatea prin... examene. Ei sînt convocați pentru re-luarea antrenamentelor în ziua de 5 iulie. Lotul se pare că va suferi serioase remanieri, printr-o infuzie de tinere elemente, de care — cum s-a văzut în finala campionatului re-publican de juniori — Universitatea nu duce lipsă. Se intenționează ca o serie de jucători vîrstnici să fie cedați altor echipe din Cluj. Pe de altă parte, conducerea clubului este în tratative pentru angajarea antrenorului C. Teacă, mai bine zis reangajarea acestuia, pentru că a mai fost la conducerea tehnică a echipei acum cîțiva ani.

● Duminică, pe „Republicii”, cîțiva supor-teri înfocați ai Rapidului își puneau întrebă-rea: cum se face că echipa noastră specia-listă în jocurile de cupă înainte de război, n-au reușit după să cîștige măcar o dată tro-feul? O întrebare la care cel mai bine pot răspunde jucătorii giuleșteni...

ECHIPELE PROMOVATE ÎN CATEGORIA B

VICTORIA ROMAN

În anul 1952, orașul Roman rămânea fără competiție în categoria secundă a țării, prin retrogradarea reprezentanței sale. O curiozitate: pe atunci, actualii mezinii ai promovatei, Romeo Otic și Ioan Molnar, erau în vârstă de... 4 ani. Au urmat ani de așteptare și speranțe. Un deceniu și jumătate a trebuit să treacă pentru ca, în sfârșit, româșanii, și ei mari iubitori ai fotbalului, să salute reîntrirea formației lor în rândul acelor socotite a fi al doilea eșalon al fotbalului național. E lesne de închipuit câtă bucurie a stîrnit această performanță printre locuitorii Romanului, cite speranțe de progres sportiv au reîn-

DUPĂ UN DECENIU ȘI JUMĂTATE

viat în inimile suporterilor locali pentru că, în fond, întrecerea din „B” nu are alt scop decît pe acela al promovării în „A”.

Succesul „Victoriei” nu are un caracter întâmplător. Echipa româșcană a întrunit calitățile necesare cuceririi titlului de cea mai bună formație a seriei estice a categoriei C. Tinără ca medie de vîrstă (21,5 ani), plină de elan, ea și-a cucerit simpatia printr-o evoluție constantă bună. Adepții a jocului ofensiv, deschis, Victoria Roman a oferit în majoritatea întîlnirilor susținute un fotbal care a satisfăcut pe inimosii săi suporterii. Este un merit nu numai al jucătorilor ei, disciplinați și sirguincioși la toate antrenamentele, ci și al antrenorului TIBERIU CĂPĂȚINA, un bun teh-

nician și un foarte priceput pedagoag.

Noi, cei care le-am urmărit cu atenție munca și rezultatele obținute, îi felicităm sincer și le urăm o comportare la fel de frumoasă în categoria B.

Vă prezentăm acum lotul echipei Victoria Roman: Mihail Mălai și Constantin Igna (portari), Traian Ionescu, Gheorghe Iancu Nicolae Lungan, Marian Popescu, Ștefan Șerban, Ioan Lupaș, Spiridon Mihalache (fundași), Gheorghe Panțiu, Iosif Fülöp, Gheorghe Tusz (mijlocași), Elemer Osztián, Mircea Crețu, Ionică Periat, Ioan Molnar, Alexandru Csenter, Victor Streinu, Dumitru Năstase, Romeo Otic (înaintași).

GEORGE GROAPĂ
corespondent

OLIMPIA ORADEA

Iubitorii de fotbal din orașul Oradea și mai ales muncitorii fabricii de încălțăminte „Solidaritatea” din localitate, au luat cunoștință cu satisfacție deplină, de promovarea echipei Olimpia Oradea, în categoria B a campionatului republican. Componenții acestei echipe au reușit o performanță mai rar întîlnită: din prima etapă și pînă la terminarea întrecerilor din seria sa s-au situat în fruntea clasamentului, apărîndu-și cu succes postura de lider.

În cele 26 de etape echipa, în general, a dat randamentul scontat. Cei mai valoroși componenți ai săi au fost jucătorii Simion Pugna, Adalbert Dull, Liviu Petrică și în 20 de etape, portarul Paroszlai.

Vă prezentăm mai jos lotul echipei, care a contribuit la realizarea acestui frumos succes, apreciat de numeroșii simpatizanți ai sportului cu balonul rotund din orașul și regiunea noastră.

Rudolf Paroszlai, Ștefan Boros — portari; Florian Firoș — portar, în 13 meciuri a fost rezervă;

MEREU ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

Tiberiu Bokor — fundaș, Tiberiu Földvári — fundaș central, Ladislau Kőszeghi — fundaș, Ludovic Szakacs II — fundaș, Simion Pugna — mijlocas, Adalbert Dull — mijlocas, Ioan David — extremă dreaptă, Liviu Petrică — înaintaș central, Sigismund Szakacs III — înaintaș central, Iosif Medves — înaintaș, Iosif Kun — extremă stîngă, Ludovic Tanczos — mijlocas, Adalbert Kelemen — fundaș, Iosif Szakacs I — mijlocas, Gheorghe Bodor — fundaș, Iosif Balas — fundaș. Vîrstă medie a echipei, 26,3 ani.

Acest lot de jucători a fost antrenat de tînărul antrenor IOSIF KECSKEI (34 ani), care a reușit să-și impună punctul de vedere, imprimînd echipei o concepție de joc care i-a asigurat o comportare constantă atît în deplasare cît și pe terenul propriu. Comportarea exemplară a acestuia, atît pe terenul de sport cît și în viața particulară, a făcut ca el să devină stimat și apreciat de jucători. Munca sa conștiincioasă și plină de elan a contribuit în mod direct la succesul realizat. Pe lîngă activitatea antrenorului Kecskei, trebuie să evidențiem și ajutorul

prețios dat de către instructorul voluntar Ștefan Maior, care a fost de un real folos echipei și antrenorului.

Pe lîngă acești factori, care au contribuit direct la succesul acestei formații, nu putem trece cu vederea activitatea laborioasă a conducerii secției în frunte cu Grigore Pop (președinte), Ioan Nagy, Alexandru Sebeși, Heinrich Müller, Ștefan Bende și Andrei Csizar, care și-au văzut încununat efortul și munca depuse, prin promovarea echipei în campionatul categoriei B. Amintim de asemenea sprijinul efectiv dat acestei secții de către consiliul asociației sportive, comitetul de partid și conducerea administrativă a fabricii de încălțăminte „Solidaritatea” din Oradea.

Prin promovarea echipei în categoria secundă republicană, implicînd conducerea secției, jucătorilor și antrenorilor, le revin sarcini sporite pentru a putea face față în mod onorabil acestui loc ocupat, pentru a reprezenta cu cinste fotbalul orădean.

ILIE GHIȘA
corespondent

FOTBALUL GĂLĂȚEAN

ÎN „HORA” RETROGRADĂRIILOR

Dacă săptămîna trecută scriam despre o regiune (Bacău) unde satisfacțiile iubitorilor de fotbal — pentru performanțele pe plan local — sînt dintre cele mai vii, acum avem ocazia să scriem despre o situație aflată la antipodul celei de la Bacău. Este vorba de fotbalul gălățean al cărui prestigiu a fost serios „sifonat” în urma rezultate- lor slabe obținute de echipele din regiune în această primăvară.

Rezultatele sînt, într-adevăr, de natură să decepționeze. Două dintre cele trei echipe din regiune evoluînd în categoria B — OȚELUL GALAȚI și PROGRESUL BRĂILA — au retrogradat, cea de a treia — SIDERURGISTUL — a fost întrecută pe potou în pasionanta sa întrecere cu Dinamo Bacău pentru promovare în categoria A, o echipă de categoria C — FLAMURA ROȘIE TECUCI — a retrogradat în campionatul regional, celelalte formații de „C” — GLORIA C.F.R. GALAȚI, UNIREA FOCSANI și ANCORA GALAȚI — avînd evoluții neconvingătoare, „de pluton”.

Începînd cu echipele care au prilejuit cele mai mari insatisfacții vom da... prioritate echipei gălățene Oțelul. După cum bine se știe, Oțelul a terminat returul acestui campionat însoțită de un cor critic la adresa „performanțelor” sale nesportive, dintre care maniera de joc în partida cu Dinamo Bacău — care a avut drept primă consecință suspendarea terenului propriu pînă la sfîrșitul campionatului — continuînd cu subtilizarea vinovaților de degenerare a acestei partide (vezi cazul Ionică) au fost elementele cele mai pregnante. Ceea ce-ș de subliniat este faptul că aceste ultime întîmplări, departe de a avea un caracter... întâmplător, au avut cauze latente, detectate de mult, dar privite fără simț de răspundere, cauze care „au lucrat” în timp iar efectele cele mai „strigătoare” s-au produs de abia în ultima vreme. Se știa de multă vreme că la Oțelul media de vîrstă a jucătorilor — 28 de ani! — reprezintă un record absolut pentru toate echipele de categorie republicană și se cunoștea tot atît de bine faptul că majoritatea acestor jucători au fost recrutați printre fotbaliștii de care alte echipe au dorit să scape.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

La aceste grave cugetări, noi vom adăuga o întrebare: oare nu se știa, de astă-toamnă, că mulți jucători de la Oțelul fac parte din categoria așa-numiților fotbaliști mercenari?

Răspuns fără echivoc: se știa foarte bine!

De ce nu s-au luat măsuri din timp și s-a așteptat să treacă și ceasul al 12-lea pentru ca să vină vremea hotărîrilor?

Răspuns complex: pentru că situația echipei Oțelul a fost privită — dinăuntru (de către conducerea echipei) și dinafară (de către organele U.C.F.S. regionale) — cu indiferență, cu neglijență și cu lipsă de răspundere.

Astăzi, concluzia este că munca trebuie reînscuturată de la zero.

Progresul Brăila este cea de a doua echipă care retrogradează din „B” în „C”. Este oare, în cazul acestei echipe, vorba de vreun factor-întîmplare sau avem și aici de-a face cu un efect logic? Să vedem. Scriam la sfîrșitul primei părți a campionatului (în nr. 32 al revistei noastre), în materialul „Poate ajunge Galațul o regiune fruntașă în fotbalul românesc?”, în paragraful intitulat „Progresul Brăila plătește tributul” că „Acum, la sfîrșitul turului, clubul Progresul a luat o serie de măsuri hotărîte: au fost suspendați pe doi ani jucătorii Militaru, Neacsu și Buterez iar Zgardan a fost suspendat pe 6 luni. Măsurile energice dar, se pare, destul de tardive... Lipsa de operativitate a conducerii clubului, dezinteresul manifestat, au fost „plătite” cu un tribut usturător”.

Acum, după retrogradare, o nouă serie de măsuri „exemplare”, prima dintre ele fiind (culmea ironiei) suspendarea lui Zgardan — a cita oară?! — precum și a lui Banu și Ionescu, fotbaliști cu un moral neacceptabil.

Fără să mai lungim vorba — faptele sînt fapte. Progresul a retrogradat și va trebui multă muncă pentru reîndreptarea acestei echipe — vrem să amintim două lucruri:

1) Acum un an, sub conducerea antrenorului Stanciu, Progresul Brăila a terminat campionatul „cu toate pinzele sus”, făcînd o bună impresie prin jocul său tehnic și destul de spectaculos (vezi meciul cu Progresul București, disputat pe stadionul Dinamo). La începutul acestui campionat, antrenorul Stanciu a fost — probabil în seran de „gratitudine” — îndepărtat. Lipsa sa s-a resimțit din plin.

2) Știm că la Brăila există o sumedenie de tînere talente care bat la poarta afirmării. Nu este oare cazul ca tovarășii din conducerea echipei Progresul să încerce cu ei redresarea acestei echipe?

Am ajuns și la suprema decepție a iubitorilor fotbalului din regiunea Galați: nepromovarea Siderurgistului în categoria A.

Dacă Siderurgistul ar fi promovat în prima categorie, sîntem siguri că multe din deficiențele de fond ale fotbalului gălățean ar fi fost trecute cu vederea. Așa însă se „dezgroapă” totul.

Antrenorului Ion Zaharia, bunaoară, care are totuși meritul de a-și fi adus echipa pe locul II — și obținerea locului II este și ea o performanță — i se găsesc, retroactiv, nenumărate vini. „Este prea autoritar, uneori dur, nu știe să discute cu jucătorii, față de Neagu a fost ranchiunos etc.”.

La această oră ni s-a spus că secția a hotărît înlocuirea antrenorului Zaharia. Măsura reaminteste uimitor „cazul Tească”, de la Iași, cînd dintr-un conflict antrenor-jucător a fost îndepărtat antrenorul. Și urmările se cunosc.

Descurajată prematur, cu un moral omogen (omogen înseamnă că s-a „fisurat” (vezi cazul Neagu, Ionică, Costache, Bretan), echipa n-a avut nici pe plan potențial „benzină” pentru sprintul final.

Poate că va avea la anul!

M. POPESCU

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Omar SIVORI

Cu greu se pot găsi fotbalisti mai controversați decât italo-argentinianul, Omar Sivori. În timp ce unii solicită eliminarea sa din fotbal (un specialist belgian: „Personal, primul om pe care l-aș scoate pe tușă este Sivori, care ar face un triumf la un music-hall având ca uneltă de lucru

Sivori „omul cu două fețe”: virtuozitate tehnică, dar și indisciplină în teren

numai o minge. Cu Sivori, un ritm de atac nu este deloc posibil și acest foarte mare tehnician se situează la antipodii fotbalului actual”, alții îi supralicitează calitățile (o revistă franceză care-l compară cu Pelé: „Li place să luncce, să se insinueze pînă în inima apărării adverse, s-o scoată din poziție sau s-o dezorganizeze prin întoarceri iuți și neprevăzute, subtilități, fantezii, schimburi rapide de pase, date dacă nu la milimetru, în orice caz la decimetru. Îndrăzneala, temeritatea, impertinența sînt caracteristicile lui Sivori. El caută dificultatea ca să găsească o soluție pentru ea...“).

Se observă însă că ambele tabere au și un punct de contact: recunoașterea marelui talent al acestui capricios jucător.

Născut acum 31 de ani în micul orașel San Nicolas, Omar debutează de timpuriu (la 16 ani) în celebra echipă argentiniană River Plata. Iar peste 5 ani, împreună cu Maschio și Altafini (alți doi celebri compatrioți „naturalizați” în Italia), alcătuiți faimoasa „triletă a morții” în naționala Argentinei.

Din 1958, imediat după C.M. din Suedia, unde a apărut pentru ultima dată în echipa reprezentativă a țării sale natale, Sivori se transferă la clubul torinez Juventus. La trei ani după stabilirea pe bătrînul continent, el obține galonul celui mai bun jucător european.

Capriciile sale incetează însă cînd e vorba de continua perfecționare a măiestriei sale, chiar dacă aceasta i-a fost de mult recunoscută. Avînd o capacitate de muncă excepțională și multă perseverență (se cunosc cele 8-10 ore săptămînale dedicate în exclusivitate pregătirii fizice și în care halterele și ghetele mult îngreuiate — 3,5-5 kg.), joacă un rol important), exersînd ore în șir trasul la poartă (pentru automatizare își leagă ochii și sutează astfel din careul de 16 m!) măiestria obținută nu-și pierde strălucirea cu trecerea anilor. Caracteristic la Sivori este relaxarea cu care conduce și lovește mingea (excelează cu piciorul stîng), viteza remarcabilă de reacție și dețenta foarte bună.

Lată și un paradox: în ciuda preciziei sale în expedierea balonului și a temperamentului său exploziv, Sivori nu vrea să execute loviturile de la 11 m, pentru că îi este... milă de portar!

O știre de ultimă oră anunță că Sivori, cu familia sa (are doi copii: Myriam și Nestor) se pregătește să se întoarcă acasă, pe continentul sud-american, la clubul care l-a consacrat, River Plata.

„BĂTRÎNUL LEU“

NU PĂRĂSEȘTE A RENA

Cînd l-am văzut la ora 3 din noapte coborînd din avionul special care a adus echipa de fotbal a Italiei la București, nu-mi venea să-mi cred ochilor. Înainta greoi, treaptă cu treaptă. Fotbaliștii și ziaristii treceau pe lingă el. Nu-l ajutau. Îi cunoșteau obiceiul. Știau că-i refuză. Așa cum a refuzat pe un funcționar al Taromului. Lumina puternică a reflectorului i-a descoperit apoi bine fața bătrînă și înțeleaptă. Octogenarul sosit în noapte la București era Vittorio Pozzo. La 81 de ani, „bătrînul leu” cum i se spune în Italia, este nelipsit de lingă „squada azzurra” pe care acum 40 de ani a dus-o la glorie, cucerind două campionate mondiale. Italia e a lui Ovidiu, a lui Michelangelo, a lui Dante, a lui Verdi, dar e și a lui Vittorio Pozzo.

De mulțianii, Pozzo este ziarist. Colegii lui, toți mai tineri, cei mai mulți îi pot fi copii, îl venerează. Îi acordă toată liniș-

tea. Numai cînd „bătrînul leu” ridică capul, ei știu că vrea ceva și se apleacă spre fotoliu cu venerație. E greu, nespus de greu, să încerci să-i răpești din meditația continuă.

Tot așa gînditor a fost în timpul meciului România — Italia și după meci, scriînd și așteptînd telefonul. Legătura lui cu redacția ziarului „La Stampa” din Torino a fost ultima servită la masa presei de pe stadionul „23 August” unde ziaristii italieni au avut la dispoziție nouă legături telefonice directe cu ziarele lor. Se innoptase. Cîțiva ziaristi mai rămăseseră pe stadion în jurul lui Pozzo. A venit în sfîrșit legătura. Pozzo scrisese comentariul pe lumină. Acum nu se mai vede. Un coleg i-a ținut o lanter-

nă deasupra manuscrisului pentru ca Pozzo să poată dicta la Torino, la redacția sa.

Acest spectacol nocturn de pe 23 August, văzut și de cîțiva spectatori români, rămași să privească transmisiile ziaristilor italieni, era unic.

În noapte, la lumina luminării moderne, un patriarh slujea de pe altarul fotbalului...

După cîteva zile am citit toate comentariile colegilor italieni. Acela transmis de Pozzo era cel mai veridic, cel mai analitic, conceput de figura veșnic gînditoare a celui pe care-l vedeți în fotografia de mai sus, la masa presei de pe stadionul 23 August, scriîndu-și cronică.

Aurel NEAGU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL. 1) Si-a făcut un frumos debut internațional, aparînd buturile reprezentative noastre în recentul meci cu Italia (2 cuv.). 2) Sustinere din partea coechipierului — Rapidist pe partea lui Pascutti... 3) ...și cel din paza lui Guarneri — Careuri... pătrate. 4) A suda, a omogeniza — Aproximativ — Merg cu Cibi, Pappalica și alții. 5) Echipă de fotbal din Algeria — Dreptunghiul vertical al lui Răducanu. 6) Echipă bucureșteană de fotbal — Culoare (reg) — Indemn (pop.) 7) A străluci — Cel mai înalt, ca titlul de campioană de pildă — Cruceanu Traian. 8) Intre Cibi și Bogdan — Faimosul Giuseppe al „azzurri”-lor, de 53 ori internațional și golgheter al lor (33 goluri). 9) Dinșii — Cosmoc, unul din antrenorii noștri — Țara recentului turneu dinamovist. 10) A dat reprezentativei 4 jucători — Zeus — Riu pentru... Sparta din vechime. 11) Litteră arabă — UTA pe extreme! — „Picchi, măturaătorul lui Albertosi. 12) Predecesorul lui Albertosi la „azzurri” — Luna celui de-al 201-lea joc al României... 13) ... și arbitrii lui — Redus, infrațional, la

orizontală. 14) Itallenii, în joc, spre deosebire de ai noștri — Aici a fost eliminat Real-ul, de curînd, din „Cupa Spaniei”, de către Valencia — Primele categorii.

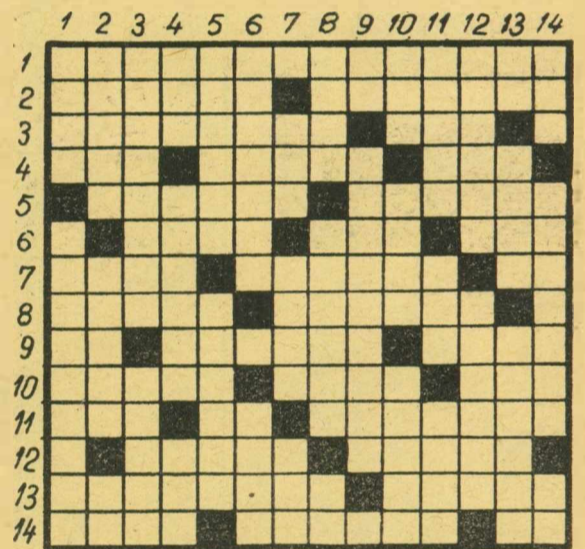
VERTICAL. 1) Atacantul Nunweiler, cel mai activ înaintas din meciul cu Italia — Pantera „azzurri”-lor. 2) A-și ține ... postul — Înalt cu Răducanu — Puțin din ... puțin! 3) Ziua obișnuită a meciurilor — Tre-cut mingea coechipierului. 4) Momeala sonoră a bobocilor — Fluter la plural, totul la plural — Perioade fotbalistice. 5) Șarlatan (fam.) — Puncte în plasă. 6) Spaniolul de la centru — Pitic invizibil. 7) Numele unor echipe din campionatele raionale sau orașenești — Tricoul jucătorului cu sufler — Cuvînt din refranele populare. 8) Jgheab — A se intimida din cauza valorii adversarului — Idem. 9) Negatie — Jucătorii noștri cel mai bun din recentul meci internațional. 10) Echipă din Larnaca (Cipru) — Zero răsurnat — A trage cu putere. 11) Godcanu fi este sursa — Munte în Algeria — Electrocul pozitiv. 12) Portari — Gol, pustiu (reg). 13) Laurențiu Constantines-

cu — Compartimentul nostru deficitar — A Juți. 14) „Zelta de ...”, trofeul fotbalistic suprem pus în joc din 4 în 4 ani — ... Rios, unul din tușerii meciului cu Italia — Tibi Bone.

Cuvine mai puțin cunoscute: DIOS, IRI, TSA, MZI.

Gh. CORJOS

SFÎRȘIT DE SEZON

Tînărul jucător mozambican Eusebio este adus la Lisabona de clubul Benfica unde cunoaște o ascensiune rapidă, ajungînd în scurt timp una din stelele fotbalului european. Cu Benfica cîștigă numeroase meciuri internaționale iar cu echipa reprezentativă portugheză participă la competiții de mare prestigiu. În scurt timp, este denumit „Pete al Portugaliei”.

Ulterior, am luat cunoștință despre două mari evenimente din viața lui Eusebio: căsătoria sa cu Flora și victoria reputată la ancheta revistei „France Football”, succes care i-a adus „balonul de aur”.

Acum Eusebio povestește impresiile sale de la cea mai importantă competiție la care a luat parte: C.M. 1966.

Abia cu 11 minute înainte de sfîrșitul partidei, Charlton a înscris al doilea gol al echipei sale. Acest gol a fost primit de către publicul spectator cu ovații puternice. Totuși, trei minute mai tîrziu a licărit și pentru noi o speranță, cînd Jackie Charlton, în efortul de a-l împiedica pe Torres să înscrie, a comis henț în careul de 16 m. Am fost desemnat, ca totdeauna, să execut lovitura de la 11 m. În momentul cînd am lovit balonul, portarul s-a aruncat într-o parte, în timp ce acesta se îndrepta în partea opusă a porții. Golul înscris a constituit un nou imbold pentru noi. În ultimele minute, echipa Angliei a început să șovăie în fața atacului nostru. Iarăși un henț în careu, comis de data aceasta de Moore, însă arbitrul n-a mai avut curaj să penalizeze echipa gazdă cu o nouă lovitură de la 11 m. Am continuat să atacăm. Am depus toate eforturile pentru a egala, pentru a putea juca în prelungiri. Am mai avut o ocazie. Totul depindea de Simoes. Nu ne-a ieșit „paciența”, lucru care se întîmplă de multe ori în fotbal. Era necesară doar o fracțiune de secundă și Simoes ar fi egalat. A profitat de ea însă fundașul englez, care a salvat ceea ce părea inevitabil. Meciul s-a terminat cu victoria Angliei. Practic, era vorba de finala campionatului mondial și trezirea noastră din splendidele visuri pe care ni le făurisem.

Publicul ne-a pregătit ovații cu care sînt întîmpinați învingătorii și nu învinșii. Însă nici cu aceasta n-au reușit să ne risipească durerea de pe urma înfrîngerii. Abia a fluierat arbitrul sfîrșitul meciului că m-au și podidit lacrimile. Am plîns ca un copil care suferea prima sa mare decepție. Singura satisfacție a fost că am obligat pe noua campioană a lumii să joace la maximum.

Două zile mai tîrziu, în fața a 70 000 de spectatori, am întîlnit pentru locul III, echipa Uniunii Sovietice.

Îndată ce a început jocul cu U.R.S.S. am fost plăcut surprins de corectitudinea adversarilor noștri. Meciul nu s-a desfășurat într-un ritm prea rapid, deoarece oboseala nu ne permitea acest lucru. N-au trecut nici 15 minute și am marcat primul gol dintr-o lovitură de la 11 m. dictată de arbitru la un henț în careu, comis de fundașul sovietic.

Cu toate că m-am bucurat de pe urma acestui gol, nu mi-a scăpat mîhnirea citită pe fața portarului Iașin, un mare sportiv și bun prieten, cu care întîlneam cele mai sincere legături de prietenie de pe timpul cînd am jucat împreună în selecționata lumii contra echipei Angliei. N-am putut rezista și am alergat la el, l-am îmbrățișat, ca cel puțin în felul acesta să-i mai risipeșc durerea. Cu două minute înainte de terminarea reprizei, Malofeev a reușit să egaleze. La reluare, eram hotărîți să rezolvăm totul în favoarea noastră. Minutele însă treceau și noi nu mai marcam nimic. Abia în ultimele secunde, cînd toți eram convinși că va fi nevoie de prelungiri, Torres a înscris golul victoriei. Acest gol, ne-a asigurat locul III, un loc onorabil, dar atît de îndepărtat de ținta pe care ne-am propus-o înainte de plecarea în Anglia.

De îndată ce am fost eliberați de toate obligațiile impuse de campionatul mondial, am căutat să vedem cum

am putea petrece cît mai bine ultimele zile de ședere în Anglia. După meciul cu U.R.S.S. am fost oaspeții televiziunii britanice, funcția de translator îndeplinind-o Alessandro Baptisto. La Harlow am dormit pe săturate, iar a doua zi dimineața am plecat la Londra. Am fost cazați la hotelul Kingsley, al treilea de la sosirea noastră în Anglia. Abia aici am avut posibilitatea și timpul necesar să ne plimbăm prin împrejurimi și să facem cumpărăturile.

Cît de popular devenisem în Anglia, s-a putut vedea și din aceea că direcția cunoscutului muzeu al figurilor de ceară „Madame Tussaud's”, muzeu care posedă figurile fidele ale celor mai mari celebrități din lume, a hotărît să mă aibă și pe mine printre aceste celebrități. Pentru aceasta, a fost strîns tot materialul fotografic în legătură cu mine, iar unii din modelarii muzeului au venit să mă vadă de aproape în timpul meciurilor.

În ceea ce privește fotbalul, am participat la finala campionatului desfășurat între echipele Angliei și R.F.G. a Germaniei, ca simpli spectatori. Totuși, la acest meci am suferit puțin, cînd mi-am dat seama că partida ar putea influența clasamentul final al golgheterilor. Avansul meu asupra celorlalți jucători era așa de mare, încît îmi dădea certitudinea că premiul o să-mi revină. Pînă la urmă am intrat în posesia lui, deoarece concurrentul meu cel mai periculos, germanul Haller, în meciul final, a înscris doar un singur gol. Deci, am cîștigat 1 000 de lire, care s-au acordat golgheterului campionatului mondial. Acest premiu nu-mi aparținea însă în întregime. O parte din bani i-am dat lui Torres, mai ales că încă de acasă stabilisem să împart cu el premiile.

Finala dintre Anglia și R.F.G. a fost interesantă pentru noi, nu numai pentru stabilirea golgheterului. Ne-a plăcut mult ambiția cu care au jucat ambele echipe. În ceea ce privește restul, adică tehnica jocului și nivelul de disputare, ne-a părut nespus de rău că n-am fost noi aceia care să jucăm în finală, fiindcă

(Continuare în pagina a 10-a)

„MĂ NUMESC EUSEBIO” (XIX)

MAGAZIN

extern • extern • extern • extern • extern • extern

PELE NU RENUNȚĂ LA „TRON“

Turneul întreprins recent de cunoscuta formație braziliană F.C. Santos în Africa și Europa s-a soldat cu un dublu succes: unul financiar (de altfel, aceasta a și fost prima rațiune a perfectării turneului, clubul brazilian fiind în jenă financiară de citva timp) și unul sportiv, de proporții mai reduse dacă ținem seamă și de adversarii întâlniți (nu toți din rândurile marilor echipe din Europa), dar oricum succes pentru că echipa din Santos n-a pierdut nici un joc.

La aceste realizări, însă, mai trebuie adăugată una și nu din cele mai puțin importante: echipa l-a recistigat pe Pele. Într-adevăr, steaua fotbalului brazilian a intrat, începând cu campionatul mondial din Anglia, într-o criză de formă și — mai ales — de randament (cititi: goluri). Turneul l-a arătat pe Pele în forma lui din zilele de glorie. A fost „creerul” echipei, dar și principalul său realizator. Cum se vede, departe de ași pierde... tronul de „rege necoronat” al fotbalului brazilian, Pele și-l va mai păstra încă vreo câțiva ani.

Un soț nu teomal ...model

Dacă Leone Sanchez, extremul stînga al reprezentativei Chile, se bucură de o bună fatmă pentru viteză curse-lor sale, a driblingurilor derutante și a furțiilor din „unghi închis”, ca soț renumele său nu este chiar așa de... spectaculos. El a avut o explicație... des- tult de zgomoasă cu consoarta, care nu a luat sfîrșit decît la intervenția vecinilor din locuință. Ziarele au comentat pe larg episo- dult din casa Sanchez și clubul Univer- sidad, din care face parte Sanchez, i-a adresat un avertisment public pentru... atitu- dine incorectă în afara terenului de joc!

Un arbitru grăbit

Arbitrul peruvian, de origine japoneză, Ar- turo Yamasaki, cunos- cut pentru desele sale apariții în meciurile in- ternationale importante, trece prin clipe gre- le. Nu pentru că ar fi avut de suportat asaltul vreunor prea în- călzii spectatori de la un meci pe care l-a condus. Ci, fiindcă a- lergînd cu prea mare viteză în automobilul său, a provocat un ac- cident cu urmări des- tult de grave. Procesul este în curs și, pînă

una alta, federația per- uviază l-a suspendat din calitate de arbi- tru internațional. Ya- masaki se va alege sigur cu învîțarea de minte că este bine să a- lergi cit se poate de repede... dar pe teren, spre a fi cit mai a- proape de faze și în nici un caz atunci cînd conduci mașina prin oras.

Din proprie experiență

Ron Springett, por- țarul de rezervă al e- chipei Angliei, este un admirabil jucător de cîmp. În toate meciu- rile pe care clubul său, Sheffield Wednesday, le susține — amical —

în cursul săptămîinii, el joacă extrem stînga și se dovedește de o efi- cacitate neobișnuită. De curînd, el a înscris toate cele patru goluri ale lui Sheffield într-o asemenea partidă după care a declarat: „Am avantajul că știu unghiurile moarte ale portarilor. Din proprie experiență...”

O selecționată F.I.F.A. pentru Zamora

Federația spaniolă de fotbal are în proiect organizarea unui meci internațional cu caract- er festiv, mai precis un joc care să sărbă- torească pe cel mai mare portar spaniol și al lumii de acum peste 30 de ani: Zamora. Numele lui nu le este necunoscut amatorilor de fotbal de la noi. Zamora n-a vizitat cu prilejul meciului Stea- gul roșu — Espanol Barcelona, în calitate de conducător tehnic al echipei spaniole.

Forul de la Madrid speră să pună pe pi- cioare partidă proiecta- tă în toamnă, la 15 sep- tembrie în capitala Spaniei. Partenerii ur- mează să fie reprezen- tativa Spaniei și o se- lecționată F.I.F.A. În acest scop, federația spaniolă s-a adresat F.I.F.A.-ei, care la rî- duș său a solicitat fe- derațiile naționale să- l comunice dacă pot da jucători la data sta- bilită și pe cine anume.

Arbitrul la ordinea zilei și în S. U. A.

Și în campionatul experimental nord-a- merican, cel organizat de „United Soccer As- sociation” (liga recu- noscută de F.I.F.A.) au început să se nască in- cidente provocate de greșeli de arbitraj. Cîm se știe, la acest campionat participă 12 echipe de club străine, fiecare purtînd numele unui oraș din S.U.A. Trei din ultimele me- ciuri au fost intrerupte înainte de scurgerea timpului regulamentar. O astfel de soartă au avut partidele Ca- gliari (Italia) — Cerro (Uruguay) și Cagliari — Hibernians (Scoția). Ar- bitrii respectivi au lî- năd cite un gol mar- cat de jucătorii ita- lieni, aceștia au reju- zat să mai continue jocul, iar spectorii de origine italiană s-au năpustit spre arbitri, care n-au putut părăsi terenul decît sub pro- tectia polițiștilor.

● În urma unei statistici efectuată de U.E.F.A., a rezultat că numărul fotbalistilor legitimați din Europa este de 10.968.740. Din aceștia, mai mult de jumătate (6.100.000) trăiesc în U.R.S.S. (3.800.000) și R.F.G. (2.300.000). Pe locurile următoare vin: „pa- tria fotbalului” — Anglia (750.000), Olanda (577.690), Franța (517.468), R.D.G. (394.875), Cehoslovacia (330.840), Polonia (285.000), Iu- goslavia (226.000), Italia (205.430), Austria (200.000), Danemarca (180.000), Bulgaria (150.000), Suedia (140.000) etc.

● În raport cu numărul total de locu- tori al țării respective, pe primul loc se află Olanda și Norvegia unde revine un jucător de fotbal la 21 locuitori. Urmează R.F.G., Danemarca, Luxemburg și Austria, țări în care raportul jucători-locuitori este de 1:23, 1:28, 1:30 și respectiv 1:35.

● Anglia conduce lista țărilor cu cele mai multe echipe (25.250), urmată de R.F.G. (15.380), Franța (10.330), Italia (7.342), Cehoslovacia (6776) etc.

● În sfîrșit, în ceea ce privește numărul de arbitri calificați, pe primul loc se află Uniunea Sovietică (180.000), urmată de R.F.G. (30.193), Anglia (15.000) și Olanda (8.833) etc.

● Juventus Torino a oferit 140 milioane lire pentru a obține transferarea lui Volpi (Man- tova).

● Cunoscutul fost internațional francez, Jean Vincent, va trece ca antrenor al echipei elve- țiene Chaux de Fonds.

● Pelé a acceptat invitația președintelui clubului Internazionale, Angelo Moratti, de a petrece sfîrșitul anului și Revelionul la Milano, împreună cu soția lui, Rosemarie.

EXPERIENȚA FONTAINE S-A TERMINAT?

Justo Fontaine, pe care îl vedeți în imagine alături de Loubet, numit toamna trecută în funcția de selecționer al reprezentativei Franței nu mai operează în această calitate de la sfîrșitul săptămîinii. Sigur că alegerea lui, ca suc- cesor al mult discutatului Henri Guerin, a pro- dus de la bun început destulă uimire. Celebru- l fost internațional francez nu înscrisese încă în „fișa” lui de antrenor decît scurte perioade de pregătire a unor formații de juniori sau de amatori. Motivîndu-și, atunci, alegerea, forul din Paris arăta că s-a oprit asupra „tunarului” de la Campionatul mondial din 1958 fiindcă dorea ca naționala Franței să păsească într-o nouă eră, a curajului și măsurilor radicale.

Și iată că, după numai trei apariții ale un- sprezecelei „cocoșului galic”, Fontaine își pără- sește postul. Marea majoritate a presei fran- ceze își exprimă nemulțumirea față de pri- peala federației și solicită ca Justo să fie lăsat pe o perioadă de timp mai lungă la conducerea tehnică a reprezentativei, tocmai pentru a putea pune efectiv în practică ideile sale. De altfel și directorul comisiei echipelor naționale, Henri Doumeng, și-a manifestat intenția de a părăsi funcția în cazul cînd federația își menține ho- tărîrea de a retrage mandatul lui Fontaine.

NU-I ESTETIC, DAR ESTE EFICACE

Dintre toți jucătorii unei echipe, cel obli- gat a interveni în cele mai critice situații va fi totdeauna portarul. S-a vorbit, s-a scris, s-a filmat temeritatea apă- rătorului buturilor și momentele acestea au puține contracandidate ca spectaculozitate și dinamism.

Sigur însă că nu tot- deauna aceste interven- ții au fotegenia optimă dar compensează prin utilitate, prin rezulta- tul practic: o minge extrem de periculoasă salvată în ultima clipă, un gol evitat cînd ni- meni nu mai credea așa ceva. Fotografia vi- lă prezintă într-o a- semenea intervenție pe unul dintre portarii ce- lebri ai ultimilor ani, Naidenov (Bulgaria) care, chiar dacă nu realizează o mișcare de mare eleganță, a reu- șit să lămurească faza dificilă de la poarta lui.

(Urmare din pag. a 9-a)

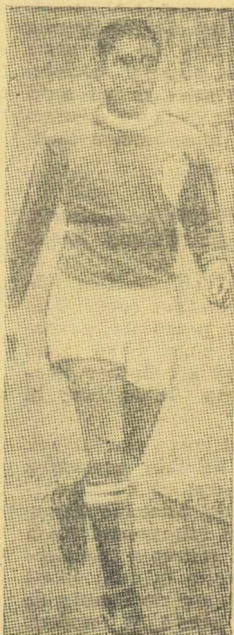
n-am fost cu nimic mai prejos decît oricare dintre cei doi finaliști.

Finala campionatului mondial de fotbal mi-a lăsat amintiri de neuitat. După ce echipele învin- gătoare i-a fost înmînată într-un cadru festiv „Cu- pa Jules Rime”, cei peste o sută de mii de spec- tatori prezenți în tribune au intonat în cor imnul național englez.

Plecarea spre patrie a avut o întîrziere nepre- văzută. La bordul avionului care avea să ne trans- porte la Lisabona, a izbucnit un incendiu din cauza unui scurt circuit. Era vorba de ceva foar- te simplu și ușor de remediat, însă din nenorocire mașina pompierilor sosită la locul incendiului a lovit o elice a avionului și a avariat o aripă. Tre- buia să așteptăm un alt avion de la Lisabona, care să aducă materialul necesar pentru repararea ce- lului avariat. Toți doream să ne întorcem acasă și eram nerăbdători.

De întîrzierea noastră însă, au profitat amatorii de autografe care au invadat aeroportul londonez. Eu am fost luat cu asalt de vreo sută de tineri care aproape că m-au sufocat, atît de mare era entuziasmul lor.

Știam că la Lisabona ni s-a pregătît o primire grandioasă pentru ora 8. Nu bănuiam însă ca ea va fi la fel de însuflețită și la ora 8 dimineața. Am fost plăcut impresionat cînd am aterizat pe aeroportul din Lisabona întesat de lume. Erau mii de oameni care ne aclamau pînă la răgușire, toți cu stegulețe în mină — naționale și ale cluburilor de fotbal — erau prezenți reporteri cinematogra- fici, ziaristi, erau înaltate microfoane, camere de televiziune.

„Perla din Mozam- bic” revine la ves- tiar după un an- trenament

DE LA COMERȚUL DE GHETE LA CAMPIONATUL EUROPEAN

După citeva zile care ne-au aparținut numai nouă,

am plecat împreună cu Flora în R.F.G. în conce- diu și... călătorie de afaceri. Împreună cu noi a mai plecat Hilario cu soția, amîndoi fiind invitați de firma „Puma”. Tot în R.F.G. au plecat, impreună cu soțiile lor, Coluna, Simoes și Alessandro Baptista, la invitația firmei „Adidas”.

Povestea aceasta cu ghetele este foarte interes- antă și de aceea îmi permit să v-o povestesc. Jucătorii echipei noastre naționale au primit cite- va perechi de ghete de fotbal de diferite mărci, printre care și cele ale firmelor „Puma” și „Adi- das”, reprezentate de doi frați din R.F.G. Cîndva, cei doi frați erau asociați. Într-una din zile însă s-au certat, și-au împărțit averea și fiecare a apucat-o pe drumul său, devenind din asociați cei mai mari concurenți. Fabricau ghete de fotbal, echipament sportiv, pantofi de sport și saci de voiaj. Pînă la urmă, au început să ne plătească pen- tru faptul că foloseam la meciuri produsele lor.

În timpul campionatului mondial, primeam la fiecare meci în care jucam cu ghetele „Puma” cite 100 de dolari, ceea ce însemna circa 3.000 escudos.

Această „afacere” cu ghetele a luat niște propo- rții atît de mari, încît José Augusto și Alessan- dro Baptista jucau o dată cu ghetele firmei „Pu- ma”, o dată cu ghetele firmei „Adidas”. În R.F.G. am mai încheiat și o tranzacție foarte avantajoasă. Mi-am dat acordul ca să fie pusă în vinzare o gheată de fotbal marca „Eusebio”. Cu citva timp în urmă, o asemenea tranzacție încheiasse și Pelé.

La întoarcerea la Lisabona mă aștepta o altă veste plăcută, care se referea la rezultatul plebis- citului în rîndurile cititorilor cotidianului englez „News of the World” (Noutăți din lume). După un sondaj masiv, 27% dintre cei 4 milioane de cititori, m-au declarat cel mai bun fotbalist al cam- pionatului mondial, ceea ce mi-a adus și premiul respectiv în valoare, de 80.000 de escudos. Pe lo- curile doi și trei s-au clasat englezii Bobby Char- lton și respectiv Bobby Moore.

Între timp am început să mă antrenez din nou

și apoi mi-am făcut bagajele pentru a pleca la Malaga, unde participam cu echipa Benfica la turneul dotat cu „Cupa coastei însorite”. În afara cluburilor locale au mai participat Atletico Mad- rid și Tottenham, două echipe care impuneau res- pect. Primul meci, contra campioanei Spaniei, a avut cea mai bună desfășurare. Am învins cu 2—0, ambele goluri fiind marcate de mine. În al doilea joc, n-am prea avut șansă. Am pierdut cu 1—2. Tottenham a jucat foarte bine, în plus, ar- bitrul a cam ținut cu englezii, nesanționînd 2—3 lovituri de la 11 metri. În schimb, a acordat un gol înscris din ofsaid de către adversarii noștri.

În felul acesta n-am putut intra în posesia tro- feului monumental în valoare de 125.000 escudos, în schimb, am practicat un fotbal bun. Ca autor al tuturor golurilor înscrise de echipa Benfica, am devenit goltgeterul turneului și am primit o cupă frumoasă. În plus, am fost declarat „cel mai bun jucător al turneului”, primind trofeul acordat de postul de radio Malaga.

★

De la Malaga am plecat direct la New-York pentru a participa la turneul internațional de fot- bal, la care mai participau Santos și A.E.K. din Atena. A cîștigat pe merit echipa lui Pelé, care în meciul de inaugurare ne-a învins cu 4—0. Obo- seala și-a spus cuvîntul, nepermițîndu-ne să facem față atacurilor periculoase ale echipei Santos. Pe continentul american, în Mexic și în Canada, am mai susținut citeva jocuri amicale, care ne-au re- lăcut reputația.

După întoarcerea acasă, am căpătat un scurt concediu pentru a ne odihni și a fi bine pre- gătiți în vederea noului sezon 1966/67 care se anu- ța deosebit de greu. În afara competițiilor oficiale la care participau echipele portugheze, pe Be- nifica o mai aștepta „Cupa orașelor țîrguri”. Afară de aceasta, trebuia să ne încercăm norocul într-o altă competiție — campionatul european inter-

● Printr-o decizie a confederației braziliene, s-a interzis activitatea echipelor feminine de fotbal din această țară, datorită „zelului” arătat de reprezentantele sexului frumos ale căror meciuri se terminau de obicei cu serioase incidente.

● 1.260.000 spectatori au asistat la jocurile pe care CELTIC GLASGOW le-a disputat în acest sezon pe teren propriu. Astfel, cele 17 meciuri de campionat au fost vizionate de 580.000 spectatori, cele patru din cadrul C.C.E. de 210.000, cele de cupă de 290.000 și în sfârșit cele amicale de 150.000.

● Cunoscutul internațional suedez Harry Bild, care joacă atacant central la echipa olandeză Feyenoord, a solicitat și obținut dezlegarea, urmînd ca pe viitor să joace într-una din echipele fruntase din țara sa de baștină. În schimb, echipa olandeză a angajat pe Samardzie, cunoscutul extrem dreapta iugoslav.

● Echipa franceză Olympique Marseille este în tratative cu fiul celebrului Gunnar Nordahl, Gösta, în vîrstă de 18 ani, cea mai mare speranță a fotbalului suedez.

● În urma plecării lui Stefan Bobek se pare că Panathinaikos-Atna, va apela la serviciile antrenorului Bela Guttmann.

● La tradiționalul turneu anual de la New York, care în acest an va avea loc la începutul lunii septembrie, au fost invitate echipele Juventus (Torino), A. C. Milan, Santos și Benfica.

● Sarajevo a cîștigat campionatul iugoslavici. În ultima etapă, noua campioană a jucat cu Celik, în timp ce principala sa rivală, Dinamo Zagreb, a evoluat în deplasare, la Belgrad, cu Steaua roșie.

● „Cupa Spaniei” a revenit formației F.C. Valencia care în finala competiției a dispus de Atletico Bilbao cu 2-1.

● Albert Batteux, noul antrenor al lui St. Etienne, campioana Franței, intenționează să realizeze transferul jucătorului Gondet de la Nantes. Clubul Nantes se opune, deocamdată, transferării.

● Anul viitor, fotbalistii brazilieni vor reveni în Europa. De data aceasta este vorba de reprezentativii brazilieni.

Un prim meci, al acestui nou turneu, a fost perfectat între Brazilia și R.F. a Germaniei. Întîlnirea se va disputa la 3 iunie 1968 într-un oraș vest-german care n-a fost încă stabilit.

Un al doilea joc, în cadrul turneului în Europa, a fost perfectat pentru data de 12 iunie, cînd la Praga, Brazilia va întîlni Cehoslovacia.

fări. Locul trei cucerit după frumoasele jocuri din cadrul campionatului mondial ne obliga și acest lucru nu aveam voie să-l uităm.

Sînt un om fericit. Am o soție cum nu se poate mai bună, mi-e o prietenă admirabilă. Pentru o fericire deplină ne lipsește doar un copil. Cred însă că pe acesta nu-l vom aștepta mult timp. În ceea ce mă privește, aș dori să am cît mai mulți, însă Flora ar vrea să aibe doar doi.

De multe ori sînt întrebare dacă aș dori să am un fiu fotbalist. Bineînțeles că aș vrea, însă înainte de toate trebuie să studiez pentru a avea o carieră. Eu n-am avut această posibilitate și de aceea vreau s-o dau fiului meu. Categorie, nu voi fi contra ca să joace fotbal, dacă va avea fotbal în sine. Pe primul plan însă vor fi studiile.

Imi face plăcere popularitatea de care mă bucur în rîndurile maselor anonime, care mă aplaudă pe stadioane. Mulți mă cunosc din ziare și de la televiziune, iar sentimentele lor sînt totdeauna aceleași. Reacția lor la zimbetul meu sau la vorbele spuse de mine, este de așa natură încît citeodată am pîltă sîm umbra în mijlocul lor, să impart zimbetele acestor oameni buni care mă admiră, fără a obosi și își exprimă atîta simpatie față de mine.

La popularitate însă, există și reversul medaliei. Inchipuiți-vă că de multe ori trebuie să întreprub treburile mele personale și să acord atenția cuvenită admiratorilor mei... Acasă am o instalație diabolică — telefonul.

Sună fără încetare. La fel se întîmplă și cu soneria de la intrare. Iar în fața casei, în stradă, totdeauna este cineva care mă așteaptă și care are o dorință.

Corespondența a devenit un adevărat chin. Împreună cu Flora caut să răspund cît mai repede la fiecare scrisoare, însă acest lucru devine din

O TOAMNĂ PASIONANTĂ

năm că aceasta are posibilitatea să producă o mare surpriză, ocupînd locul 1. În prezent are 5 puncte, cu două mai multe decît Portugalia și Suedia, cu care are de jucat la Sofia. Meciul care poate decide soarta primului loc este ultimul din grupă: Portugalia — Bulgaria la 17 decembrie.

De altfel, aproape că nu se poate vorbi de sezonul internațional fără a-l lega de desfășurarea celei de a treia ediții a „Cupei Henri Delauney”. Fiind constrînse de un termen limită de disputare a jocurilor, federațiile naționale și le-au planificat în așa fel încît a fost acoperit întregul sezon 1966—67, precum și prima parte a sezonului 1967—68, adică din toamnă.

Primul lucru care trebuie subliniat este că această întrecere pasionantă, menită să devină într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat, fază de calificare pentru campionatul mondial (după cum opinează multe cercuri fotbalistice oficiale), si-a încheiat prima parte astfel că poate fi, la ora actuală, cazul unui scurt bilanț.

Recapitulînd rezultatele celor 48 de meciuri disputate pînă acum și parcurgînd clasamentele celor opt grupe rezultă că în majoritatea cazurilor nu se poate vorbi de echipe favorite. Lupta este deschisă în toate grupele, chiar și în aceea din care face parte campioana mondială, Anglia. Învînsă (pentru prima dată de la cucerirea titlului suprem) chiar pe teren propriu, echipa Angliei nu poate spera prea mult în partida retur, de la Glasgow, cu Scoția, autoarea senzaționalei victorii de la 15 aprilie a.c. Astfel că, presupunînd că jocurile acestor două echipe cu Țara Galilor și Irlanda de Nord se vor încheia cu rezultate normale, nu este deloc exclus, dată fiind ascensiunea din ultimul timp a fotbalului scoțian, ca la Glasgow campioana mondială să fie eliminată din campionatul Europei. După cum tot atît de posibil este ca turneul final al competiției să se dispute și fără a treia clasată la C.M., Portugalia, care a „capotat” din plecare, fiind învînsă chiar acasă de Suedia, aceasta pătînd — ulterior — același lucru, dar din partea Bulgariei.

Și pentru că veni vorba de Bulgaria se cuvine să menționăm că aceasta are, în prezent, patru puncte avans, dar și două meciuri mai mult jucate. Ca și Spania în grupa I, în care al doilea concurent, cu tot alitea șanse, este Cehoslovacia. Deci, și aici meciurile directe (1 și 22 octombrie, la Madrid și Praga) vor decide. O situație similară este și în grupa a IV-a, unde Iugoslavia conduce cu două puncte față de R.F. a Germaniei și patru față de Albania. Mai este însă jocul-retur R.F. a Germaniei — Iugoslavia și prima șansă o au fotbalistii lui Schön. Aici credem că va intra în funcție golaverajul celor două echipe.

Singurele cert favorite sînt, după părerea noastră, reprezentativele U.R.S.S. — care n-are contracandidate în Finlanda, Austria și Grecia — și Italiei, căreia îi va fi suficientă o singură victorie în partidele cu Elveția (cea de pe teren propriu) pentru a-și asigura primul loc.

Cum se vede, o situație puțin clară în majoritatea grupelor în privința șanselor echipelor la primul loc, ceea ce — de fapt — nu face decît să anunțe un sezon de toamnă pasionant.

DENIS LAW (Scoția), artizanul victoriei de la Wembley — prima înfrîngere suferită de

Aceasta are, în prezent, patru puncte avans, dar și două meciuri mai mult jucate. Ca și Spania în grupa I, în care al doilea concurent, cu tot alitea șanse, este Cehoslovacia. Deci, și aici meciurile directe (1 și 22 octombrie, la Madrid și Praga) vor decide. O situație similară este și în grupa a IV-a, unde Iugoslavia conduce cu două puncte față de R.F. a Germaniei și patru față de Albania. Mai este însă jocul-retur R.F. a Germaniei — Iugoslavia și prima șansă o au fotbalistii lui Schön. Aici credem că va intra în funcție golaverajul celor două echipe.

Singurele cert favorite sînt, după părerea noastră, reprezentativele U.R.S.S. — care n-are contracandidate în Finlanda, Austria și Grecia — și Italiei, căreia îi va fi suficientă o singură victorie în partidele cu Elveția (cea de pe teren propriu) pentru a-și asigura primul loc.

Cum se vede, o situație puțin clară în majoritatea grupelor în privința șanselor echipelor la primul loc, ceea ce — de fapt — nu face decît să anunțe un sezon de toamnă pasionant.

campioana mondială după cucerirea titlului — într-o spectaculoasă săritură.

Cazurile de sancționare a unor jucători mai cunoscuți sau mai puțin celebri — și interpretarea lor în funcție de participarea acestora la meciurile amicale ale clubului lor sau — în cazul cînd ar fi selecționați — la cele ale reprezentativelor, au produs adeseori vii discuții; polemice în presă n-au lipsit, cu păreri pro și contra, au fost situații cînd s-a recurs chiar la comisiile de judecată alcătuite din reprezentanți ai federațiilor și cluburilor, asistați de oameni de drept. Să vedem două dintre ele.

Vom începe cu cel mai recent. Unul dintre cei mai valoroși jucători belgieni, PLASKIE, a primit o suspendare destul de... succulentă din partea clubului său, Anderlecht, din pricina atitudinii nedisciplinate avute la un antrenament față de conducătorul tehnic al formației. La cîteva săptămîni după anunțarea deciziei,

Suspendări și... autosuspendări

Plaskie apare printre selecționabilii belgieni reținuți în vederea jocului cu Luxemburg din „Campionatul european”. Imediat, presa din Bruxelles ia atitudine, întreprinde precizîndu-și poziția și clubul, astfel că federația era obligată să lămurească într-un fel sau altul situația. Decizia biroului federal a sunat astfel și, așa cum s-a subliniat, devenea jurisprudență în materie de suspendări: „Cazurile de sancționare dictate de cluburi se extind asupra întregii activități a jucătorului pentru respectiva perioadă, deci și asupra celeia de eventual selecționat în echipa națională”. Și Plaskie a fost șters de pe lista celor ce urmau să reprezinte Belgia în partida cu Luxemburg.

Iată și afacerea CORSO. Cîntorii noștri sîntu de celebrul jucător al lui Internațională a avut o explicație cu arburul... în afara limitelor ordinii manierelor elegante cu prilejul întîlnirii formației milaneeze cu Mantova, acea celebă partidă care a scos pe oamenii lui M.H. și din cursa pentru titlul Italiei. Corso a acuzat pe arbitrul întîlnirii că nu a sancționat cu penalti un fault asupra lui Mazzole în careul de 16 metri. În afara întîlnirii din joc, conducătorul partidei a reclamat cazul și comisiei de disciplină a ligii naționale, organul care conduce activitatea echipelor profesionale italiene. Aceasta a decis suspendarea lui Corso pe trei etape care se vor scurge începînd cu viitorul campionat. Spre a evita discuții care nu vor fi fost în avantaj, temperamentalul Mario a adresat o scrisoare selecționerului Valcareggi în care îl încunoștințea că, față de incidentul de la Mantova, el consideră că nu ar fi momentul de a fi reținut pentru meciul cu România. Valcareggi i-a urmat sfatul dar se pare că ar fi făcut-o și fără cererea lui Corso. Am avea aici de-a face cu o... autosuspendare fiindcă în Italia nu s-a văit un caz, ca acela din Belgia, care să oblige federația să stabilească valabilitatea sau nevalabilitatea utilizării unui jucător suspendat dintr-o competiție internă, în meciurile echipelor naționale.

Indiferent de împrejurările juridice, ca să le spunem așa, ale celor două situații expuse, ele au dus — practic — la același rezultat: fotbalistii suspendați nu au intrat efectiv în echipele naționale chiar dacă sancțiunea decurge de la o abatere săvîrșită la club sau în campionat. Ceea ce, să recunoștem, este în însuși spiritul moralizator al măsurilor disciplinare.

Teletransmisile din Mexic

La întoarcerea de la München, unde a participat la reuniunea FIFA, Guillermo Canedo, președintele federației mexicane, gazda viitorului campionat mondial din 1970, a fînut o conferință în cadrul căreia a declarat printre altele: „Mexico ar putea să organizeze campionatul mondial chiar în acest an, deoarece pregătirile de organizare s-au fîcut în același ritm cu cele pentru Olimpiada din anul viitor care va avea

loc tot în Mexic”. El a continuat, arătînd că altitudinea la care sînt situate orașele în care se vor disputa meciurile turneului final nu va avea nici o repercusiune negativă asupra jucătorilor. Meciurile vor începe la ora 15 (ora locală) ceea ce corespunde cu ora 22 de la noi. În acest fel, televizarea meciurilor va fi oportuna, ora de începere a meciurilor fiind destul de convenabilă, cel puțin pentru Europa.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția : București, Bd. Mărăștii 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 77 55 18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncț), Rado Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

ÎN C.C.E.: RAPID BUCUREȘTI-BOTEV PLOVDIV

ÎN CUPA CUPELOR: STEAUA - F. C. AUSTRIA

La Geneva s-a desfășurat ieri tragerea la sorți a primului tur din „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”.

● În C.C.E. s-au înscris 32 de echipe și tragerea la sorți a fost dirijată după următoarele criterii: au fost stabiliți 10 capi de serie, astfel: ultimele trei câștigătoare (Celtic Glasgow, Real Madrid, Benfica Lisabona, ultimele trei semifinaliste (Manchester United, Rapid Viena, Vasas Budapesta) și campioanele Italiei, R. F. a Germaniei, Franței și Iugoslaviei. Apoi, tragerea la sorți s-a efectuat dându-li-se acestor capi de serie câte un adversar din restul echipelor iar, în continuare, prin tragere la sorți normală.

Iată cele 16 meciuri în ordinea în care au fost stabilite:

● SKEID (Norvegia) — SPARTA PRAGA (Cehoslovacia); BESIKTAS ISTANBUL (Turcia) — RAPID VIENA (Austria); MANCHESTER UNITED (Anglia) — FLORIANA LA VALETTA (Malta); GORNIK ZABRZE (Polonia) — DJURGARDEN STOCKHOLM (Suedia); AJAX AMSTERDAM (Olanda) — REAL MADRID (Spania); OLIMPIAKOS NICOSIA (Cipru) — SARAJEVO (Iugoslavia); GLENTORAN BELFAST (Irlanda de Nord) — BENFICA LISABONA (Portugalia); EINTRACHT BRAUNSCHWEIG (R. F. G.) — DINAMO TIRANA (Albania); VASAS BUDAPESTA (Ungaria) — DUNDALK DUBLIN (Irlanda); BOTEV PLOVDIV (Bulgaria) — RAPID BUCUREȘTI (ROMANIA); VA.ÜR REYKJAVIK (Islanda) — JEU-NESSE D'ESCH (Luxemburg); CELTIC GLASGOW (Scotia) — DINAMO KIEV (U.R.S.S.); S.C. KARL MARX STADT (R. D. Germană) — ANDERLECHT

(Belgia); F. C. BASEL — HVIDOVRE COPENHAGA (Danemarca); OLIMPIAKOS PIREU (Grecia) — JUVENTUS TORINO (Italia); ST. ETIENNE (Franta) — PALOSEURA HELSINKI (Finlanda).

● În „Cupa cupelor” s-au înscris 32 de țări: ACADEMICA COIMBRA SAU SETUBAL (Portugalia) — FREDERICH STADT (Norvegia); ABERDEEN (Scotia) — K. R. REYKJAVIK (Islanda); ALTAIR IZMIR (Turcia) — STANDARD LIEGE (Belgia); VASAS GYÖR (Ungaria) — APOLLON LIMASOL (Cipru); F. C. VALENCIA (Spania) — CRUSADERS BELFAST (Irlanda de Nord); SHAMROCK DUBLIN (Irlanda) — CARDIFF (Tara Galilor); ciștig. „CUPEI POLONIEI” — H.I.K. HELSINKI (Finlanda); A. C. MILAN (Italia) — ciștigătoarea „CUPEI BULGARIEI”; TORPEDO MOSCOVA (U.R.S.S.) — MOTOR ZWICKAU (R. D. Germană); HIBERNIANS LA VALETTA (Malta) — BREDA (Olanda); F. C. AUSTRIA — STEAUA BUCUREȘTI; S. V. HAMBURG (R. F. a Germaniei) — FREJA (Danemarca); BAYERN MÜNCHEN (R.F.G.) — ciștig. „CUPEI GRECIEI”; ARRIS LUXEMBURG — OLYMPIQUE LYON (Franta); HAJDUK SPLIT (Iugoslavia) — TOTTENHAM (Anglia); F. C. LAUSANNE (Elveția) — SPARTAK TRNAVA (Cehoslovacia).

U.E.F.A. a recomandat ca jocurile-tur să aibă loc pînă la 20 septembrie iar meciurile-retur pînă la 4 octombrie. În orice caz, nu poate fi depășită data de 16 octombrie pentru desfășurarea ambelor partide.

Tragerea la sorți a optimilor de finală va avea loc la 20 octombrie la Madrid.

TURNEUL FINAL AL C.M. 1970

Comitetul executiv al U.E.F.A. a hotărât să-și țină în 1968, în Italia, congresul său ordinar și cel extraordinar. Cu acest prilej comitetul executiv va lua în discuție, printre altele, și problema perioadei turneului final al cam-

pionatului mondial din Mexic, din 1970, și a stabilirii locului congresului F.I.F.A. din 1968. În acest scop, U.E.F.A. a rugat federațiile naționale afiliate să-și spună părerea asupra acestor probleme.

EUSEBIO IN BRAZILIA...

...dar numai pentru a-și petrece vacanța. „Perla neagră” din Mozambic a părăsit ieri Lisabona, plecând spre Rio de Janeiro, unde este invitatul clubului Vasco da Gama.

Cu acest prilej, celebrul jucător va fi prezent și la un meci demonstrativ în care va apare, în sîrșit, alături de Pelé în formația lui Vasco da Gama. Adversari vor fi fotbalistii selecționați în echipa orașului Rio de Janeiro. Se scontează un stadion „Maracana” arhiplin la acest festival Pelé-Eusebio.

VICTORIA LUI JUVENTUS SĂRBĂTORITĂ ÎN... PARAGUAY

De necrezut, dar adevărat. Mii de locuitori din Asuncion, orașul de unde este originar Heriberto Herrera, antrenorul lui Juventus, au făcut o primire triumfală concetățeanului lor, la sosirea în Paraguay.

„H.H. 2” a fost nevoit să stră-

bătă distanța de la aeroport la casa părintească într-o mașină deschisă, aclamat și felicitat de mulțimea adunată pe străzi, care și-a manifestat astfel bucuria pentru reușita paraguayeanului în campionatul italian.

NOUA DATĂ A MECIURILOR ROMANIA - UNGARIA

Se știe că în calendarul internațional de anul acesta al loturilor noastre reprezentative figurează și o cvadruplă întâlnire cu Ungaria. Inițial, aceste jocuri au fost fixate la 11 iunie, iar ulterior amânate pentru septembrie. Data însă a fost schimbată din nou, meciurile fiind fixate, de comun acord de cele două federații, la 8 OCTOMBRIE: echipele naționale A și juniori vor juca la Budapesta, garniturile secunde și de tineret în România. În schimb, partida Austria — Ungaria, fixată la 8 octombrie la Viena, a fost devansată, urmînd să aibă loc la 6 septembrie.

LISTA RECORDURILOR CAMPIONATELOR NAȚIONALE

GLASGOW RANGERS este echipa care a cucerit de cele mai multe ori campionatul țării sale (Scotia). Ea este în fruntea listei recordmanelor cu 34 victorii. Ur-

mează Rapid Viena cu 24 titluri la activ, Celtic Glasgow și B.K. Copenhaga cu 22, Ferencváros Budapesta și Sparta Praga cu 17, Benfica Lisabona 16 etc.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● Jair, actualmente în vacanță la Rio, despre viitorul său fotbalistic: „Va trebui să schimb aerul. Roma poate îmi va prîi. La Inter e din ce în ce mai greu. Heleno Herrera a devenit prea pîrtintor.”

● Spre deosebire de Europa, unde limita de

vîrstă a arbitrilor se menține la 50 de ani, Confederația federațiilor de fotbal din America de Sud a decis — în reuniunea sa de la 3 iulie — să mențină tot 60 de ani vîrstă maximă pînă la care „cavalarii fluierului” pot officia.

● José Aguas, jucă-

torul nr. 1 al atacului lui Benfica în urmă cu cîțiva ani a preluat, de la 1 iulie, pentru prima oară de la obținerea diplomei de antrenor, o echipă de divizia A. Este vorba de Leixoes care a jucat cu Progresul în „Cupa cupelor”.

● De cînd a deve-

nit antrenorul echipei de amatori a lui Real Madrid, Santamaria a realizat succese remarcabile cu elevii lui. Clubul madrilen a cucerit titlul de campioană a Spaniei pentru amatori, înregistrînd 48 de victorii și numai 5 înfrîngerii, iar atacul s-a arătat foarte activ.

UN NUME GREU DE PURTAT

Faimosul DI STEFANO, fotbalistul-artist al lui Real Madrid, și-a luat rămas bun de la activitatea ca jucător, pentru a îmbrățișa meseria de antrenor. Retragerea lui Di Stefano a lăsat în urmă amintiri și regrete (și nu numai spectatorilor spanioli), dar și... un moștenitor. Pe Alfredo (13 ani), pe care-l vedeși alături de Alfredo. Poate că Alfredo va fi într-o bună zi urmaș demn al tatălui său. Numai că un asemenea nume va fi greu de purtat...

Începînd cu această ediție a cupeilor europene vor intra în vigoare o serie de modificări de regulament, dintre care cele mai importante sînt următoarele:

● Desființarea celui de al treilea meci în primele trei etape ale „Cupei campionilor europeni” (turul preliminar, 16-imile și 8-imile) și departajarea echipelor (afiate la egalitate după două meciuri) după sistemul bonificației, în vigoare în „Cupa cupelor” (golurile marcate în deplasare se socotesc dublu). În etapele următoare (4-imile, semifinale) se menține al treilea joc în caz de egalitate.

● Reintroducerea celui de al treilea joc în sferturile și semi-finalele „Cupei cupelor”.

PENTRU AGENDA DV.

DUMINICA 25 Iunie
Cupa Scandinaviei
Danemarca — Suedia 1-1
MERCURI 28 Iunie
Campionatul European (gr. II)
Norvegia — Bulgaria 0-0
Amical
Norvegia B — Bulgaria B 1-2
SIMBĂTA 1 IULIE
Amical
Farul Constanța — Dukla Praga 3-2

A.S.A. TG. MUREȘ — DUKLA PRAGA 0-2 (0-2)

TG. MUREȘ, 5 (prin telefon). — În prezența a 6.000 de spectatori, pe un timp ploios, s-a disputat azi meciul internațional dintre proaspăta promovată în A, A.S.A. Tg. Mureș și Dukla Praga. Fotbaliștii cehoslovaci au fost dominați în prima repriză, mai ales în primele 20 de minute, dar apoi au jucat foarte bine, iar în a doua repriză s-au apărut cu exactitate. Ei au reperat victoria cu scorul de 2-0 (2-0) prin golurile marcate de Nedorost (min. 30) și Strunc (min. 40). Formații:

DUKLA: Viktor — Dvorak, Kadek, Taborski, Novak — Zlocha, Strunc, — Nedorost, Knebert, Masopust, Zecenovskî.

A.S.A. TG. MUREȘ: Soliom — Bartok, Balas, Timpanaru, Czako, (min. 46, Toth) — Dodu (min. 46, Siko), Ciutak — Lunqu, Dumitriu III, Pavlovici (min. 20, Raksi), Mureșan II.

A arbitrat S. Mureșan (Turda).

N. STĂNESCU
corespondent

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 27 din 9 iulie 1967:

1. CHIMIA Suceava—METALUL Rădăuți 1
2. FORESTA Fălticeni—MINOBRAD V. Dornei x 2
3. VICTORIA Roman—CEAHLĂUL Piatra N. 1
4. TEXTILA Buhuși—PETROLUL Moinești 1
5. METALUL Buzău—METALUL Tîrgoviște 2
6. POIANA Cîmpina—FLĂCĂRA Moreni 1
7. GLORIA C.F.R. Galați—OTELUL Galați 2
8. ANCORA Galați—PROGRESUL Brăila 1
9. ELECTRICA Constanța—PORTUL Constanța 1 x
10. STUFUL Tulcea—I.M.U. Medgidia x 2
11. METALURGISTUL—DINAMO VICTORIA 2
12. ELECTROPUTERE Cv—AUTORAPID Cv. 1
13. VICTORIA Tg. Jiu—PROGRESUL Strehaia 1 x

Desigur că amatorii de fotbal de la noi doresc să aile cum au jucat Nunweiller III și Pîrcălab în meciul dintre o combinată europeană-turcă și echipa olubului Galatasaray, organizat de acesta din urmă cu prilejul sărbătoririi portarului Turgay, recordman turc al selecționărilor în reprezentativa națională. Îi satisfacem, în rîndurile de mai jos, prin cîteva amănunte primite în urma unei convorbiri telefonice cu Istanbul (jucătorii dinamoviști și-au amînat pentru astăzi seară înapoierea în țară).

O DESPĂRTIRE IMPRESIONANTĂ

„Meciul de adio” al lui Turgay, disputat pe stadionul „Mithat Pașa”, în prezența a 30.000 de spectatori, a prilejuit o emoționantă sărbătorire, la care au participat federația, cluburile și spectatorii turci. Cluburile i-au oferit lui Turgay cîte o cupă, federația un medalion de aur, iar miile de spectatori și-au purtat

pe brațe idolul de pînă mai ieri. Din păcate, din diferite motive, nu toți jucătorii străini au răspuns favorabil invitației de a participa la joc. Numai trei, celebrul portar sovietic Iașin și românii Nunweiller III și Pîrcă-

lab, s-au aliniat pe teren alături de numeroși internaționali turci (Lefter — în prezent antrenor, — Fevzi, Sükrü, Ogün etc.).

NUNWEILLER III ȘI PÎRCĂLAB

ÎN MECIUL DE LA ISTANBUL

călab, s-au aliniat pe teren alături de numeroși internaționali turci (Lefter — în prezent antrenor, — Fevzi, Sükrü, Ogün etc.).

DINAMOVIȘTII AU IMPRESIONAT

Jocul, antrenant și de bună factură tehnică (a învins combinata cu 2-0), a scos în evidență valoarea

fotbaliștilor oaspeți, a căror contribuție la spectaculozitatea întîlnirii au subliniat-o cel mai bine repetatele ropote de aplauze ale asistenței, ca și — după meci — aprecierile specialiștilor și ale presei sportive.

lucrate cu măiestrie de Pîrcălab.

Puternica impresie lăsată de cei doi internaționali români s-a reflectat în nota 9 sau cele 5 stele acordate în cronicile ziarelor, ca și faptul că nenumărate cluburi, din Istanbul, și-au exprimat dorința de a-i avea în rîndurile echipelor lor.

O INVITAȚIE PENTRU DINAMO BUCUREȘTI

Comportarea lui Nunweiller III și Pîrcălab a mai avut un efect: președintele clubului Fenerbahce, Ilgaz Faruk, va invita pe Dinamo București la Istanbul pentru unul sau două meciuri. Turneul bucureștenilor urmează să aibă loc la începutul lunii august, înainte de cel pe care Fenerbahce îl va întreprinde în țara noastră. Clubul din Istanbul a propus, în această privință, data de 13 august pentru întîlnirea cu U.T.A. la Arad, în cadrul Cupei Balcanice, după care să evolueze la Constanța, în meci amical cu Farul.